

ระเบียบวาระการประชุม

คณะอนุกรรมการติดตามภาวะเศรษฐกิจ

ครั้งที่ ๒/๒๕๖๗

วันพุธที่ ๘ พฤษภาคม ๒๕๖๗ เวลา ๐๙.๓๐ – ๑๒.๓๐ น.

ณ ห้องประชุม ๕๒๑ และผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ระบบ Zoom Meeting

สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

ระเบียบวาระการประชุม
คณะอนุกรรมการติดตามภาวะเศรษฐกิจ
ครั้งที่ ๒/๒๕๖๗

วันพุธที่ ๘ พฤษภาคม ๒๕๖๗ เวลา ๐๙.๓๐ – ๑๒.๓๐ น.
ณ ห้องประชุม ๕๒๑ และผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ระบบ Zoom Meeting

-
- ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานแจ้งที่ประชุมทราบ
- ระเบียบวาระที่ ๒ เรื่องรับรองรายงานการประชุมคณะอนุกรรมการติดตามภาวะเศรษฐกิจ
ครั้งที่ ๑/๒๕๖๗ วันพฤหัสบดีที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖
- ระเบียบวาระที่ ๓ เรื่องเพื่อพิจารณา
- ภาวะเศรษฐกิจไทยไตรมาสแรกของปี ๒๕๖๗ และแนวโน้มปี ๒๕๖๗
- ภาวะเศรษฐกิจไทยไตรมาสแรกของปี ๒๕๖๗ และทั้งปี ๒๕๖๗
 - สมมติฐานการวิเคราะห์ภาวะเศรษฐกิจ
 - แนวโน้มเศรษฐกิจไทยปี ๒๕๖๗
- ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องอื่น ๆ (ถ้ามี)

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานแจ้งที่ประชุมทราบ

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานแจ้งที่ประชุมทราบ

ระเบียบวาระที่ ๒ เรื่องรับรองรายงานการประชุม

รับรองรายงานการประชุมคณะกรรมการติดตามภาวะเศรษฐกิจ
ครั้งที่ ๑/๒๕๖๗ วันพฤหัสบดีที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗

ระเบียบวาระที่ ๒ เรื่องรับรองรายงานการประชุมคณะกรรมการติดตามภาวะเศรษฐกิจ ๑/๒๕๖๗ วันพฤหัสบดีที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗

ฝ่ายเลขานุการฯ ได้แจ้งเวียนรายงานการประชุมคณะกรรมการติดตามภาวะเศรษฐกิจ ครั้งที่ ๑/๒๕๖๗ วันพฤหัสบดีที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗ ให้คณะกรรมการฯ พิจารณารับรองรายงานการประชุมผ่านจดหมายอิเล็กทรอนิกส์เมื่อวันพฤหัสบดีที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๖๗ โดยขอให้แจ้งการแก้ไขภายในวันพฤหัสบดีที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๖๗ ทั้งนี้ คณะกรรมการฯ รับรองรายงานการประชุมโดยไม่มีข้อแก้ไข

(รายละเอียดปรากฏตามเอกสารแนบระเบียบวาระที่ ๒)

มติที่ประชุม

.....

.....

.....

.....

.....

รายงานการประชุม
คณะอนุกรรมการติดตามภาวะเศรษฐกิจ ครั้งที่ ๑/๒๕๖๗
วันพฤหัสบดีที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗ เวลา ๑๓.๓๐ - ๑๖.๓๐ น.
ณ ห้องประชุม ๕๒๑ และผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ระบบ Zoom Meeting

อนุกรรมการผู้เข้าร่วมประชุม

๑. นายวิษณุยุทธ บุญชิต
รองเลขาธิการสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
(แทนประธานอนุกรรมการ)	ประธานอนุกรรมการ
๒. นายศุภวุฒิ สายเชื้อ
ที่ปรึกษากลุ่มธุรกิจการเงินเกียรตินาคินภัทร จำกัด (มหาชน)	อนุกรรมการ
๓. นายสมประวิณ มันประเสริฐ
รองผู้จัดการใหญ่ ประธานเจ้าหน้าที่บริหารกลุ่มงาน
Economic Intelligence Center (EIC) ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน)	อนุกรรมการ
๑. นายพูนพงษ์ นัยนาภากรณ์
ผู้อำนวยการสำนักงานนโยบายและยุทธศาสตร์การค้า
(แทนปลัดกระทรวงพาณิชย์)	อนุกรรมการ
๔. นายยุทธภูมิ จารุเศรณี
ผู้อำนวยการส่วนแบบจำลองและประมาณการเศรษฐกิจการคลัง
(แทนผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง)	อนุกรรมการ
๕. นางสาวตาปี วัชรางกูร
ผู้เชี่ยวชาญด้านนโยบายระบบเศรษฐกิจการเกษตร
(แทนเลขาธิการสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร)	อนุกรรมการ
๖. นางสาวอริยาพร อำนวยสรเดช
ผู้อำนวยการกองสารสนเทศและดัชนีเศรษฐกิจอุตสาหกรรม
(แทนผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม)	อนุกรรมการ
๗. นางสาวบัณฑิต ปิณฑราช
ผู้อำนวยการสำนักวิเคราะห์ภาวะเศรษฐกิจ ฝ่ายเศรษฐกิจมหภาค
(แทนผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทย)	อนุกรรมการ
๘. นายสุรงค์ บูลกุล
ประธานคณะกรรมการการลงทุนและอำนวยความสะดวกในการประกอบธุรกิจ
(แทนประธานกรรมการหอการค้าไทยและสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย)	อนุกรรมการ
๒. นายมนตรี มหาพฤกษ์พงศ์
รองประธานสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย
(แทนประธานสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย)	อนุกรรมการ

๙. นายสุทธิพงศ์ เผื่อนพิภพ อนุกรรมการ
รองประธานสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย
(แทนประธานสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย)
๑๐. นายปริญญา เลื่อนชิต อนุกรรมการ
รองผู้อำนวยการฝ่ายวิเคราะห์สถานการณ์และเตือนภัยทางเศรษฐกิจ
(แทนผู้อำนวยการสำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม)
๑๑. นายวิชัย วิตกพันธ์ อนุกรรมการ
ผู้ตรวจการธนาคาร และรักษาการผู้อำนวยการศูนย์ข้อมูลอสังหาริมทรัพย์
ศูนย์ข้อมูลอสังหาริมทรัพย์
๑๒. นางนภัสชล ทองสมจิตร อนุกรรมการ
ที่ปรึกษาด้านนโยบายและแผนงาน
สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
๑๓. นายพีรณัฐ แดงสกุล อนุกรรมการ
ผู้อำนวยการกองบัญชีประชาชาติ
สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
๑๔. นางสาวอานันท์ชนก สกนธวัฒน์ อนุกรรมการและ
เลขานุการ
ผู้อำนวยการกองยุทธศาสตร์และการวางแผนเศรษฐกิจมหภาค
สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
๑๕. นายอุกฤษฏ์ พงษ์ประไพ อนุกรรมการและ
ผู้ช่วยเลขานุการ
นักวิเคราะห์นโยบายและแผน ชำนาญการพิเศษ
สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

อนุกรรมการผู้ลาประชุม

๑. นายดนุชา พิขยน์นันทน์ ประธานอนุกรรมการ
เลขาธิการสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

ผู้เข้าร่วมประชุม

กระทรวงพาณิชย์

๑. นางนุชพันธ์ กฤษณามระ ผู้อำนวยการกองดัชนีเศรษฐกิจการค้า
๒. นางสาวณิชาภัทร กาญจนอุดมการ ผู้อำนวยการกองยุทธศาสตร์การพัฒนาศักยภาพ
การแข่งขัน

สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง

๑. นายศักดิ์สิทธิ์ สว่างสุข เศรษฐกรปฏิบัติการ
๒. นายชานน ลิ้มประสิทธิ์พร เศรษฐกรปฏิบัติการ

สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร

๑. นางสาวมินท์ธิดา ธนวงศ์จิรสิน นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ
๒. นางสาวน้ำทิพย์ เมืองอินทร์ นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ

สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

๑. นายศักดิ์ชัย สีนโสมนัส	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการพิเศษ
๒. นางสาวภูริดา มณียม	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ
๓. นางสาวปัทมา เตชะศุภสิน	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ

สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

๑. นางสาวสิริรัตน์ อุ่นศิริ	ผู้อำนวยการฝ่ายเศรษฐกิจและวิชาการ

ศูนย์ข้อมูลสังหาริมทรัพย์

๒. นางสาวสิทธิเพ็ญ สิทธิตถพงษ์	ผู้ช่วยผู้อำนวยการศูนย์ข้อมูลสังหาริมทรัพย์
๓. นางสาวนงลักษณ์ ตาดทอง	นักวิเคราะห์ข้อมูล

สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.)

๔. นางสาวณัฐสุดา เพ็ชรหนู	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนเชี่ยวชาญ
๕. ว่าที่ ร.ต.อธิษฐ์ ทองเวสพิรสิน	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการพิเศษ
๓. นางรัตติยา แก้ววารี	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการพิเศษ
๔. นายพีรพัฒน์ ตันทวนิช	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการพิเศษ
๕. นางสาวสาลินี บุญตน	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการพิเศษ

๖ - ๒๗. เจ้าหน้าที่ สศช. จำนวน ๒๒ คน

เริ่มประชุมเวลา ๑๓.๓๐ น.

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานแจ้งที่ประชุมทราบ

ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๒ เรื่องรับรองรายงานการประชุมคณะกรรมการติดตามภาวะเศรษฐกิจ ครั้งที่ ๔/๒๕๖๖
วันศุกร์ที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๖๖

ฝ่ายเลขานุการฯ ได้แจ้งเวียนรายงานการประชุมคณะกรรมการติดตามภาวะเศรษฐกิจ ครั้งที่ ๔/๒๕๖๖ วันศุกร์ที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๖๖ ให้คณะกรรมการฯ พิจารณารับรองรายงานการประชุมผ่านจดหมายอิเล็กทรอนิกส์เมื่อวันอังคารที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๖๗ โดยขอให้แจ้งการแก้ไขภายในวันศุกร์ที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗ ทั้งนี้ คณะกรรมการฯ รับรองรายงานการประชุมโดยไม่มีข้อแก้ไข

มติที่ประชุม

รับรองรายงานการประชุมคณะกรรมการติดตามภาวะเศรษฐกิจ ครั้งที่ ๔/๒๕๖๖ วันศุกร์ที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๖๖

ระเบียบวาระที่ ๓ เรื่องเพื่อพิจารณา

ภาวะเศรษฐกิจไทยไตรมาสที่สามของปี ๒๕๖๖ และแนวโน้มปี ๒๕๖๖ - ๒๕๖๗

๑. ฝ่ายเลขานุการฯ รายงานภาวะเศรษฐกิจไทยไตรมาสที่สี่ของปี ๒๕๖๖ ทั้งปี ๒๕๖๖ สมมติฐานการวิเคราะห์ภาวะเศรษฐกิจ และแนวโน้มเศรษฐกิจไทยปี ๒๕๖๗ สรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

๑.๑ ภาวะเศรษฐกิจไทยไตรมาสที่สี่ของปี ๒๕๖๖ ทั้งปี ๒๕๖๖ เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปี ๒๕๖๕

เครื่องชี้ภาวะเศรษฐกิจโดยรวมขยายตัวต่อเนื่องจากไตรมาสก่อนหน้า ด้านการใช้จ่าย ดัชนีการอุปโภคบริโภคภาคเอกชนขยายตัวต่อเนื่องสอดคล้องกับดัชนีความเชื่อมั่นผู้บริโภคเกี่ยวกับภาวะ

เศรษฐกิจโดยรวมที่เพิ่มขึ้น ขณะที่ดัชนีการลงทุนภาคเอกชนลดลงติดต่อกันเป็นไตรมาสที่ ๓ สอดคล้องกับการลดลงต่อเนื่องของดัชนีความเชื่อมั่นทางธุรกิจ ส่วนดัชนีปริมาณการนำเข้ากลับมาขยายตัวเป็นครั้งแรกในรอบ ๕ ไตรมาส สอดคล้องกับมูลค่าการส่งออกสินค้าที่กลับมาขยายตัวในรอบ ๕ ไตรมาสเช่นกัน ส่วนการเบิกจ่ายงบประมาณรายจ่ายประจำปีลดลงตามการลดลงของรายจ่ายลงทุน เนื่องจากความล่าช้าของการประกาศใช้พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๗ เป็นสำคัญ **ด้านการผลิต** ดัชนีผลผลิตสินค้าเกษตรลดลงต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ ๒ เนื่องจากการปรับตัวลดลงของผลผลิตสินค้าเกษตรหมวดพืชผลสำคัญ และหมวดประมง เป็นสำคัญ ส่วนดัชนีราคาสินค้าเกษตรกลับมาขยายตัวครั้งแรกในรอบ ๔ ไตรมาส ตามการปรับตัวเพิ่มขึ้นของราคาสินค้าเกษตรหมวดพืชผลสำคัญ ขณะที่ราคาสินค้าเกษตรในหมวดปศุสัตว์ และหมวดประมงปรับตัวลดลง ส่งผลให้ดัชนีรายได้เกษตรกรปรับตัวลดลงต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ ๓ ส่วนดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรมลดลงต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ ๕ สำหรับอัตราการใช้จ่ายกำลังการผลิตอยู่ที่ร้อยละ ๕๖.๗๒ ต่ำกว่าไตรมาสก่อนหน้าและไตรมาสเดียวกันของปีก่อน และในด้านการท่องเที่ยว ชะลอตัวลงจากไตรมาสก่อน เนื่องจากฐานสูงในช่วงเดียวกันของปีก่อน สอดคล้องกับมูลค่าบริการรับด้านการท่องเที่ยวที่ขยายตัวชะลอตัว สำหรับจำนวนผู้เยี่ยมเยือนชาวไทยขยายตัวชะลอตัว อย่างไรก็ตาม รายรับจากผู้เยี่ยมเยือนชาวไทยขยายตัวเร่งขึ้นเมื่อเทียบกับไตรมาสก่อน

๑.๑.๑ ด้านการใช้จ่าย

- ๑) **ดัชนีการอุปโภคบริโภคภาคเอกชนขยายตัวร้อยละ ๖.๘ ต่อเนื่องจากร้อยละ ๗.๓ ในไตรมาสที่ ๓ ของปี ๒๕๖๖** โดยการใช้จ่ายหมวดสินค้าไม่คงทนขยายตัวเร่งขึ้นตามดัชนีปริมาณการจำหน่ายน้ำมัน และดัชนีปริมาณการใช้ไฟฟ้าภาคครัวเรือน การใช้จ่ายหมวดสินค้าคงทนปรับตัวดีขึ้น ตามการขยายตัวของปริมาณการนำเข้าสิ่งทอเครื่องนุ่งห่ม และการใช้จ่ายหมวดบริการขยายตัวชะลอตัวตามยอดขายภาคบริการคมนาคมขนส่งและภาษีมูลค่าเพิ่มหมวดโรงแรมและภัตตาคาร ขณะที่การใช้จ่ายหมวดสินค้าคงทนลดลงต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ ๒ ตามยอดขายรถยนต์เชิงพาณิชย์ที่ลดลงต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ ๕ และรถจักรยานยนต์ลดลง (ส่วนหนึ่งเป็นผลจากความเข้มงวดในการปล่อยสินเชื่อของสถาบันการเงิน) ขณะที่ยอดขายรถยนต์นั่งส่วนบุคคลปรับตัวดีขึ้น อย่างไรก็ตาม การขยายตัวต่อเนื่องของดัชนีการอุปโภคบริโภคภาคเอกชนในไตรมาสนี้ สอดคล้องกับการเพิ่มขึ้นของ**ดัชนีความเชื่อมั่นของผู้บริโภคเกี่ยวกับภาวะเศรษฐกิจโดยรวมที่ระดับ ๕๕.๒** สูงสุดในรอบ ๑๖ ไตรมาส โดยมีปัจจัยสนับสนุนจากภาคบริการท่องเที่ยวที่ขยายตัวต่อเนื่อง และมาตรการลดค่าครองชีพของรัฐบาล
- ๒) **ยอดจดทะเบียนยานยนต์ไฟฟ้า (xEV) เพิ่มขึ้นขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ** โดยจากข้อมูลกรมการขนส่งทางบก พบว่า ในช่วงไตรมาสที่ ๔ ของปี ๒๕๖๖ ยอดจดทะเบียนรถยนต์ไฟฟ้าพลังงานแบตเตอรี่ (BEV) อยู่ที่ ๒๖,๐๘๑ คัน สูงกว่าไตรมาสก่อนซึ่งอยู่ที่ ๑๘,๖๕๗ คัน และไตรมาสเดียวกันของปีก่อนซึ่งอยู่ที่ ๓,๘๔๓ คัน ส่งผลให้สัดส่วนยอดจดทะเบียนรถยนต์ไฟฟ้าพลังงานแบตเตอรี่ (BEV) ในไตรมาสที่ ๔ ของปี ๒๕๖๖ สัดส่วนเพิ่มขึ้นมาอยู่ที่ร้อยละ ๑๙.๓ ของยอดจดทะเบียนยานยนต์รวม เทียบกับไตรมาสก่อนซึ่งสัดส่วนอยู่ที่ร้อยละ ๑๒.๒ และสูงกว่าทั้งปี ๒๕๖๕ ซึ่งมีสัดส่วนอยู่ที่เพียงร้อยละ ๑.๕

- ๓) ยอดจำหน่ายรถยนต์ในประเทศสำคัญ ๆ แบ่งตามประเภทพวงมาลัย ในช่วง ๑๓ ปีที่ผ่านมา (๒๕๕๓ - ๒๕๖๖) ที่รวบรวมโดย Bloomberg พบว่า (๑) ยอดจำหน่ายรถยนต์พวงมาลัยซ้าย เมื่อจำแนกตามประเภทเครื่องยนต์ ประเทศที่มียอดจำหน่ายรถยนต์ไฟฟ้าพลังงานแบตเตอรี่ (BEV) ในปี ๒๕๖๖ ลดลง ได้แก่ จีน สหภาพยุโรป แคนาดา และเกาหลีใต้ ขณะที่ยอดจำหน่ายรถยนต์ประเภทเครื่องยนต์สันดาปภายใน (ICE) ยังคงเพิ่มขึ้น ส่วน (๒) ยอดจำหน่ายรถยนต์พวงมาลัยขวา ของรถยนต์ไฟฟ้าพลังงานแบตเตอรี่ (BEV) มีการปรับตัวลดลงในสหราชอาณาจักรและไอร์แลนด์ และอินโดนีเซีย ส่วนประเทศที่มียอดจำหน่ายรถยนต์ไฟฟ้าพลังงานแบตเตอรี่ (BEV) เพิ่มขึ้นในปี ๒๕๖๖ ได้แก่ ญี่ปุ่น ออสเตรเลีย รวมถึงไทย
- ๔) ดัชนีการลงทุนภาคเอกชนลดลงร้อยละ ๑.๕ ต่อเนื่องจากการลดลงร้อยละ ๓.๕ ในไตรมาสที่สามของปี ๒๕๖๖ และเป็นการลดลงติดต่อกันเป็นไตรมาสที่ ๓ ตามการลงทุนด้านเครื่องจักรและอุปกรณ์ โดยเฉพาะยอดจดทะเบียนยานยนต์ใหม่ ที่ลดลงเป็นไตรมาสที่ ๕ ร้อยละ ๑๖.๒ ส่วนปริมาณการจำหน่ายเครื่องจักรและอุปกรณ์ในประเทศลดลงต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ ๒ ร้อยละ ๗.๓ ขณะที่การนำเข้าสินค้าทุนขยายตัวแรงขึ้นร้อยละ ๘.๗ เช่นเดียวกับการลงทุนด้านการก่อสร้างที่ปรับตัวลดลง สะท้อนจากพื้นที่ได้รับอนุญาตก่อสร้างทั่วประเทศลดลงติดต่อกันเป็นไตรมาสที่ ๔ ร้อยละ ๐.๙ ขณะที่ยอดจำหน่ายวัสดุก่อสร้างปรับตัวลดลงร้อยละ ๒.๒ การปรับตัวลดลงของดัชนีการลงทุนภาคเอกชนในไตรมาสนี้สอดคล้องกับการลดลงดัชนีความเชื่อมั่นทางธุรกิจที่ระดับ ๔๙.๐ จากระดับ ๔๙.๕ ในไตรมาสถัดก่อนหน้า ต่ำกว่าระดับ ๕๐ ติดต่อกันเป็นไตรมาสที่ ๒
- ๕) ยอดการขอรับส่งเสริมการลงทุนเพิ่มขึ้นต่อเนื่อง โดยในปี ๒๕๖๖ พบว่า จำนวนโครงการที่ยื่นขอรับการส่งเสริมการลงทุนผ่านคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (BOI) อยู่ที่ ๒,๓๐๗ โครงการ (เพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๖.๑) โดยมีมูลค่าเงินลงทุนสูงสุดในรอบ ๕ ปีอยู่ที่ ๘.๕ แสนล้านบาท (เพิ่มขึ้นร้อยละ ๔๓.๔) สอดคล้องกับดัชนีความเชื่อมั่นทางธุรกิจ (BSI) เฉลี่ยทั้งปี ๒๕๖๖ ซึ่งปรับตัวดีขึ้นมาอยู่ที่ระดับ ๕๐.๐ สะท้อนถึงความเชื่อมั่นภาคธุรกิจที่ฟื้นตัวขึ้นต่อเนื่องหลังสถานการณ์โควิด-๑๙ คลี่คลายลง สำหรับการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศที่สำคัญ ๆ ที่เริ่มมีการก่อสร้างแล้วในช่วงปี ๒๕๖๔ - ๒๕๖๖ ส่วนใหญ่จะเป็นอุตสาหกรรมยานยนต์ไฟฟ้า และชิ้นส่วน รวมถึงอุตสาหกรรมผลิตแบตเตอรี่ เป็นต้น
- ๖) มูลค่าการลงทุนในสินทรัพย์ (Capital Investment) ของบริษัทจดทะเบียนในตลาด SET และ MAI (รวม ๘๙๓ บริษัท) พบว่า ในช่วง ๙ เดือนแรกของปี ๒๕๖๖ มีมูลค่าการลงทุนในสินทรัพย์อยู่ที่ ๖.๖ แสนล้านบาท (สัดส่วนร้อยละ ๓๖.๗ ของการลงทุนภาคเอกชนหมวดเครื่องจักรเครื่องมือ) ซึ่งขยายตัวจากช่วงเดียวกันของปีก่อนร้อยละ ๕.๓ เทียบกับตลอดทั้งปี ๒๕๖๕ ซึ่งอยู่ที่ ๘.๙ แสนล้านบาท (สัดส่วนร้อยละ ๓๓.๕ ของการลงทุนภาคเอกชนหมวดเครื่องจักรเครื่องมือ) ซึ่งขยายตัวร้อยละ ๑๔.๖ จากปีก่อน ทำให้คาดว่า การลงทุนภาคเอกชนในปี ๒๕๖๖ มีแนวโน้มที่จะขยายตัวชะลอลงจากปี ๒๕๖๕ นอกจากนี้ เมื่อเปรียบเทียบอัตราการเปลี่ยนแปลงของการลงทุนในสินทรัพย์ของบริษัทจดทะเบียนในตลาด SET

และ MAI ในช่วง ๙ เดือนแรกของปี ๒๕๖๖ กับทั้งปี ๒๕๖๕ สามารถจำแนกได้เป็น (๑) **กลุ่มที่เพิ่มการลงทุนเร่งขึ้น** คือ กลุ่มการแพทย์ (๒) **กลุ่มที่มีการเพิ่มการลงทุนอย่างต่อเนื่อง** ๗ กลุ่ม ได้แก่ ธนาการ ขนส่งและโลจิสติกส์ พัฒนาอสังหาริมทรัพย์ เหล็กและผลิตภัณฑ์โลหะ เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ประกันภัยและประกันชีวิต และพลังงานและสาธารณูปโภค (๓) **กลุ่มที่กลับมาเพิ่มการลงทุน** ๘ กลุ่ม ได้แก่ การท่องเที่ยวและสันทนาการ เงินทุนและหลักทรัพย์ แพชั่น ยานยนต์ สื่อและสิ่งพิมพ์ วัสดุอุตสาหกรรมและเครื่องจักร ของใช้ส่วนและชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ และเวชภัณฑ์ (๔) **กลุ่มที่ลดการลงทุนต่อเนื่อง** ๒ กลุ่ม คือ วัสดุก่อสร้าง และธุรกิจการเกษตร และ (๕) **กลุ่มที่กลับมาลดการลงทุน** ๗ กลุ่ม ได้แก่ บริการรับเหมาก่อสร้าง อาหารและเครื่องดื่ม บรรจุภัณฑ์ ปิโตรเคมีและเคมีภัณฑ์ ของใช้ในครัวเรือนและสำนักงาน กระดาษและวัสดุการพิมพ์ และพาณิชย์

- ๗) **เงินลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศสุทธิของไทยต่ำกว่าคู่แข่งสำคัญ** โดยจากข้อมูลพบว่า ในช่วง ๙ เดือนแรกของปี ๒๕๖๖ เงินลงทุนโดยตรงสุทธิจากต่างประเทศของไทยต่ำกว่าประเทศสมาชิกสำคัญในอาเซียน อาทิ อินโดนีเซีย เวียดนาม และมาเลเซีย ซึ่งต่ำกว่าประเทศคู่แข่งตั้งแต่ปี ๒๕๕๗ เป็นต้นมา ยกเว้นเพียงปี ๒๕๖๑ ซึ่งสูงกว่ามาเลเซียเพียงประเทศเดียว สะท้อนให้เห็นถึงความน่าสนใจในการดึงดูดเงินลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศโดยเฉพาะการลงทุนในอุตสาหกรรมการผลิตของไทยที่ยังคงลดลงตั้งแต่ปี ๒๕๖๔ หลังสถานการณ์โควิด-๑๙ คลี่คลายลง ซึ่งในช่วง ๙ เดือนแรกของปี ๒๕๖๖ อุตสาหกรรมที่มีเงินลงทุนโดยตรงสุทธิลดลงมากที่สุด ได้แก่ ถ่านโค้กและปิโตรเลียม ยานยนต์ เกษษณภัณฑ์ เครื่องดื่ม และอาหาร ตามลำดับ
- ๘) **สถานการณ์เงินลงทุนโดยตรงของประเทศสำคัญ ๆ มายังกลุ่มประเทศอาเซียน (ASEAN) ตั้งแต่ปี ๒๕๖๐ - ๒๕๖๖** พบว่า (๑) ในกรณีประเทศจีนมีการเข้าไปลงทุนโดยตรงในต่างประเทศเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องและข้อมูลล่าสุดในปี ๒๕๖๕ ประเทศที่จีนเข้าไปลงทุนโดยตรงมากที่สุด คือ สิงคโปร์ (สัดส่วนร้อยละ ๔๗.๕) รองลงมาคือ อินโดนีเซีย (สัดส่วนร้อยละ ๑๖.๐) มาเลเซีย (สัดส่วนร้อยละ ๗.๘) เวียดนาม (สัดส่วนร้อยละ ๗.๕) และไทย (สัดส่วนร้อยละ ๖.๘) และ (๒) **กรณีประเทศญี่ปุ่นเข้าไปลงทุนโดยตรงในช่วง ๑๑ เดือนแรกของปี ๒๕๖๖** ที่มากที่สุดคือ สิงคโปร์ (สัดส่วนร้อยละ ๓๙.๗) รองลงมาคือ ไทย (สัดส่วนร้อยละ ๑๕.๗) เวียดนาม (สัดส่วนร้อยละ ๑๕.๑) อินโดนีเซีย (สัดส่วนร้อยละ ๑๓.๑) และมาเลเซีย (สัดส่วนร้อยละ ๗.๙)
- ๙) **มูลค่าการส่งออกสินค้าในไตรมาสที่สี่ของปี ๒๕๖๖ เพิ่มขึ้นร้อยละ ๔.๖** ขยายตัวครั้งแรกในรอบ ๕ ไตรมาส สอดคล้องกับดัชนีปริมาณส่งออกที่กลับมาขยายตัวเป็นครั้งแรกในรอบ ๕ ไตรมาสที่ร้อยละ ๓.๒ ขณะที่ดัชนีราคาส่งออกเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑.๔ เมื่อหักการส่งออกทองคำที่ยังไม่ขึ้นรูปออกแล้ว มูลค่าการส่งออกเพิ่มขึ้นร้อยละ ๓.๕ ส่วนมูลค่าการส่งออกปี ๒๕๖๖ ลดลงร้อยละ ๑.๗ เทียบกับการขยายตัวร้อยละ ๕.๔ ในปี ๒๕๖๕ อัตราการขยายตัวของการส่งออกสินค้าสำคัญในไตรมาสที่สี่ของปี ๒๕๖๖ โดยสินค้าที่มีการขยายตัวเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อนหน้า เช่น

อากาศยาน, เรือ, แพน, และรถไฟ (ร้อยละ ๙๑.๐ ต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ ๒) ผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม (ร้อยละ ๕๒.๒ กลับมาขยายตัวในรอบ ๓ ไตรมาส) ข้าว (ร้อยละ ๔๓.๘ ต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ ๔) เหล็กและเหล็กกล้า (ร้อยละ ๓๒.๖ กลับมาขยายตัวในรอบ ๖ ไตรมาส และ ๔) ชิ้นส่วนเครื่องใช้ไฟฟ้า (ร้อยละ ๑๖.๓ ต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ ๑๔) เป็นต้น ในขณะที่สินค้าที่มีการส่งออกลดลงเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อนหน้า เช่น เครื่องปรับอากาศ (ร้อยละ ๒๘.๘ ต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ ๓) ผลิตภัณฑ์ยาง (ร้อยละ ๑๘.๙ ต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ ๓) รถยนต์นั่ง (ร้อยละ ๗.๓ กลับมาลดลงในรอบ ๕ ไตรมาส) ชิ้นส่วนและอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ (ร้อยละ ๔.๙ ต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ ๗) เคมีภัณฑ์ และปิโตรเลียม (ร้อยละ ๒.๐ ต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ ๖) และเครื่องจักรและอุปกรณ์ (ร้อยละ ๑.๘ กลับมาลดลงในรอบ ๒ ไตรมาส) เป็นต้น ด้านอัตราการขยายตัวของการส่งออกไปยังประเทศสำคัญ ๆ ในช่วงไตรมาสที่สี่ของปี ๒๕๖๖ โดยประเทศที่มีการขยายตัวเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงสถานการณ์การส่งออกที่ปรับตัวดีขึ้น ได้แก่ สหรัฐฯ (ร้อยละ ๑๐.๒ ต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ ๓) ออสเตรเลีย (ร้อยละ ๑๘.๔ ต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ ๓) มาเลเซีย (ร้อยละ ๕.๙ เป็นครั้งแรกในรอบ ๕ ไตรมาส) ฮังการี (ร้อยละ ๒๕.๘ ต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ ๒) และสิงคโปร์ (ร้อยละ ๒๖.๗ เป็นครั้งแรกในรอบ ๖ ไตรมาส) เป็นต้น ในขณะที่ประเทศที่มูลค่าการส่งออกของไทยลดลง เทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อนหน้า ได้แก่ เวียดนาม (ร้อยละ ๑๑.๐ ต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ ๔) กัมพูชา (ร้อยละ ๑๓.๕ ต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ ๕) ลาว (ร้อยละ ๐.๔ ครั้งแรกในรอบ ๓ ไตรมาส) เยอรมนี (ร้อยละ ๗.๙ ต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ ๕) และสหราชอาณาจักร (ร้อยละ ๑๖.๘ ต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ ๒) เป็นต้น

๑๐) สถานการณ์การส่งออกสินค้าไทย จำแนกตามการขยายตัวของสินค้าในปี ๒๕๖๖ เป็น ๔ กลุ่ม ได้ดังนี้ (๑) กลุ่มสินค้าที่ยังมีศักยภาพ (สัดส่วนร้อยละ ๓๒.๔ ของการส่งออกสินค้ารวม) ได้แก่ คอมพิวเตอร์ ชิ้นส่วนเครื่องใช้ไฟฟ้า ข้าว สินค้าป่าไม้ เครื่องดื่ม แผงวงจรรวมและชิ้นส่วน อุปกรณ์สื่อสารและโทรคมนาคม ยานพาหนะอื่น ๆ และน้ำตาล เป็นต้น (๒) กลุ่มสินค้าที่ฟื้นตัวจากปีก่อน (สัดส่วนร้อยละ ๑๗.๘) ได้แก่ ชิ้นส่วนและอุปกรณ์ยานยนต์ รถกระบะและรถบรรทุก รถยนต์นั่ง และทุเรียน เป็นต้น (๓) กลุ่มสินค้าที่ปรับตัวลดลงต่อเนื่อง (สัดส่วนร้อยละ ๒๐.๔) ได้แก่ ชิ้นส่วนและอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ ยางพารา เคมีภัณฑ์และปิโตรเคมี ผลิตภัณฑ์ยาง เป็นต้น และ (๔) กลุ่มสินค้าที่ลดลงจากฐานที่สูงของปีก่อน (สัดส่วนร้อยละ ๒๗.๓) ได้แก่ เครื่องจักรและอุปกรณ์ เครื่องปรับอากาศ ปลากกระป๋องและปลาแปรรูป ผลิตภัณฑ์อาหารอื่น ๆ และอาหารสัตว์ เป็นต้น

๑๑) สถานการณ์การส่งออกสินค้าภายใต้การใช้สิทธิความตกลงเขตการค้าเสรี (FTA) มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นหลังปี ๒๕๖๓ เป็นต้นมา และในช่วง ๑๑ เดือนแรกของปี ๒๕๖๖ มูลค่าการส่งออกที่ใช้สิทธิ FTA ต่อการส่งออกรวม มีสัดส่วนอยู่ที่ร้อยละ ๕๒.๕๙ โดยเป็นการเพิ่มขึ้นของการใช้สิทธิภายใต้ความตกลงเขตการค้าเสรีอาเซียน (AFTA) อาเซียน - จีน (ACFTA) อาเซียน- อินเดีย (AIFTA) และอาเซียน - ออสเตรเลีย - นิวซีแลนด์ (AANZFTA) ขณะที่การใช้สิทธิภายใต้ความตกลงเขตการค้าเสรีไทย - อินเดีย (TIFTA) และไทย - ออสเตรเลีย (TAFTA) มีมูลค่า

การส่งออกที่ใช้สิทธิ FTA ที่ลดลง นอกจากนี้ เมื่อพิจารณามูลค่าการใช้สิทธิความตกลงเขตการค้าเสรี (FTA) เปรียบเทียบกันระหว่างการค้าส่งออกและนำเข้าสินค้า พบว่า การใช้สิทธิภายใต้ความตกลงเขตการค้าเสรีอาเซียน - จีน (ACFTA) มีมูลค่าส่งออกสุทธิลดลง แต่ในกรณีของความตกลงเขตการค้าเสรีไทย - ญี่ปุ่น (JTEPA) แม้จะยังคงขาดดุลแต่มีแนวโน้มที่ปรับตัวดีขึ้น

- ๑๒) **มาตรการทางการค้าที่ไม่ใช่ภาษีที่เกี่ยวข้องกับด้านสิ่งแวดล้อม ในช่วงปี ๒๕๕๒ - ๒๕๖๕** จากข้อมูลขององค์การการค้าโลก (WTO) พบว่า มาตรการกีดกันทางการค้าที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อมมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นต่อเนื่อง เช่น สหภาพยุโรป สหรัฐฯ และออสเตรเลีย และส่วนใหญ่จะเป็นมาตรการกีดกันทางการค้าในกลุ่มสินค้าเกษตร อุตสาหกรรม เคมีภัณฑ์ และพลังงาน เป็นต้น ส่วน**มาตรการที่ไม่ใช่ภาษี (NTBs) ที่ไทยได้รับผลกระทบแบ่งตามประเภทสินค้า** ข้อมูลถึงปี ๒๕๖๔ พบว่า (๑) กลุ่มสินค้าเกษตร ได้แก่ สัตว์มีชีวิต และผลิตภัณฑ์ผัก เป็นต้น และ (๒) กลุ่มสินค้าอุตสาหกรรม ได้แก่ ผลิตภัณฑ์อาหาร เคมีภัณฑ์ และเครื่องจักรกล และอุปกรณ์ไฟฟ้า เป็นต้น
- ๑๓) **สถานการณ์การค้าทางเรือและต้นทุนการขนส่ง** สะท้อนจากค่าระวางเรือไปสหรัฐฯ ยุโรป และออสเตรเลียซึ่งเพิ่มขึ้นต่อเนื่องตั้งแต่เดือนธันวาคม ๒๕๖๖ จากเหตุการณ์ความไม่สงบในบริเวณแดงที่เกิดขึ้นจากกลุ่มกบฏฮูตี พบว่า ค่าระวางเรือในเดือนมกราคม ๒๕๖๗ เทียบกับเดือนธันวาคม ๒๕๖๖ ของไทยไปยังออสเตรเลีย ยุโรป สหรัฐฯ (West Coast) เพิ่มขึ้นร้อยละ ๔๖.๒ ร้อยละ ๑๔๗.๖ และร้อยละ ๑๑๙.๑ ตามลำดับ
- ๑๔) **การขาดดุลการค้าระหว่างไทยและจีน** มีแนวโน้มขาดดุลเพิ่มขึ้นต่อเนื่อง โดย (๑) ดุลการค้าที่คิดจากข้อมูลฝั่งไทยขาดดุลต่อเนื่องตั้งแต่ปี ๒๕๓๘ เป็นต้นมา (๒) ดุลการค้าที่คิดจากข้อมูลฝั่งจีน ขนาดของการขาดดุลของไทยจะต่ำที่สุด และ (๓) ดุลการค้าที่คิดจาก ณ ราคาสินค้าแบบ Free on Board (FOB) ทั้งฝั่งไทยและจีน ไทยขาดดุลลดลงในปี ๒๕๖๖
- ๑๕) **มูลค่าการนำเข้าสินค้าในไตรมาสที่สี่ของปี ๒๕๖๖ ขยายตัวร้อยละ ๖.๑** เทียบกับการลดลงร้อยละ ๑๐.๗ โดยเป็นผลจากการกลับมาขยายตัวของการนำเข้าวัตถุดิบและสินค้าขั้นกลางตามมูลค่าการนำเข้าชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ และน้ำมันดิบ ขณะที่สินค้าทุนขยายตัวแรงขึ้นในเกณฑ์สูงตามการนำเข้าคอมพิวเตอร์ และอากาศยาน เรือ แแท่นและรถไฟ เช่นเดียวกับสินค้าอุปโภคบริโภคที่ขยายตัวแรงขึ้นตามการนำเข้าอาหารและเครื่องดื่ม ๆ ยานพาหนะ และโทรศัพท์มือถือ และเมื่อหักการนำเข้าทองคำออกแล้ว มูลค่าการนำเข้าขยายตัวร้อยละ ๖.๓ ส่วนในรูปของเงินบาท มูลค่าการนำเข้าขยายตัวร้อยละ ๔.๑
- ๑๖) **เสถียรภาพทางเศรษฐกิจ ไตรมาสที่สี่ของปี ๒๕๖๖ ดัชนีราคาผู้บริโภคลดลงร้อยละ ๐.๕** เทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน โดยดัชนีราคาหมวดอาหารและเครื่องดื่มไม่มีแอลกอฮอล์ลดลงร้อยละ ๐.๔ ส่วนดัชนีราคาหมวดที่มีอาหารและเครื่องดื่มลดลงร้อยละ ๐.๗ **ด้านอัตราเงินเฟ้อพื้นฐานอยู่ที่เฉลี่ยร้อยละ ๐.๖** ด้าน**ดัชนีราคาผู้ผลิต** ลดลงต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ ๓ ร้อยละ ๑.๘ ขณะที่**ดุลบัญชี**

เดินสะพัดเกินดุลต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ ๒ ที่ ๑,๕๒๘ ล้านดอลลาร์ สรอ. โดยเป็นผลมาจากการเกินดุลการค้า ส่วนเงินสำรองระหว่างประเทศ ณ สิ้นเดือนธันวาคม ๒๕๖๖ อยู่ที่ ๒๒๔,๔๘๔ ล้านดอลลาร์ สรอ. สำหรับสัดส่วนหนี้ต่างประเทศต่อ GDP ไตรมาสที่สามของปี ๒๕๖๖ อยู่ที่ร้อยละ ๓๗.๕ ด้านสถานการณ์ในตลาดแรงงาน ไตรมาสที่สี่ของปี ๒๕๖๖ ผู้มีงานทำในระบบประกันสังคม มีจำนวน ๒๔.๖๕ ล้านคน เพิ่มขึ้นต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ ๑๑ ร้อยละ ๑.๐ แต่เป็นการเพิ่มขึ้นในอัตราที่ช้าลง เนื่องจากมาตรการเยียวยาแรงงานและกิจการที่ได้รับผลกระทบของภาครัฐที่สิ้นสุดลงแล้ว ณ สิ้นปี ๒๕๖๕ สำหรับผู้ว่างงานในระบบประกันสังคมมีจำนวน ๐.๒๑ ล้านคน คิดเป็นอัตราการว่างงานตามมาตรา ๓๓ ร้อยละ ๑.๗ ต่ำกว่าร้อยละ ๑.๙ ในไตรมาสก่อนหน้า และเท่ากับไตรมาสเดียวกันของปีก่อน

๑.๑.๒ ด้านการผลิต

- ๑) สาขาเกษตรกรรม การป่าไม้ และการประมง ในไตรมาสที่สี่ของปี ๒๕๖๖ เครื่องชี้สาขาเกษตรกรรมฯ ปรับตัวลดลงต่อเนื่องจากไตรมาสก่อนหน้า ตามการลดลงของผลผลิตหมวดพืชผลสำคัญ อาทิ ปาล์มน้ำมัน กลุ่มผลไม้ มันสำปะหลัง อ้อย และข้าวเปลือก เป็นสำคัญ และหมวดประมงที่ปรับตัวลดลง ในขณะที่ผลผลิตหมวดปศุสัตว์ขยายตัวต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ ๖ โดยดัชนีผลผลิตสินค้าเกษตรลดลงร้อยละ ๒.๒ เทียบกับการลดลงร้อยละ ๐.๖ ในไตรมาสก่อนหน้า เนื่องจากการปรับตัวลดลงของผลผลิตสินค้าเกษตรในหมวดพืชผลสำคัญที่ลดลงร้อยละ ๔.๐ เทียบกับการลดลงร้อยละ ๓.๐ ในไตรมาสก่อนหน้า และหมวดประมงลดลงร้อยละ ๑๙.๑ เทียบกับการลดลงร้อยละ ๓.๖ ในไตรมาสก่อนหน้า ในขณะที่หมวดปศุสัตว์เพิ่มขึ้นร้อยละ ๘.๑ เทียบกับการเพิ่มขึ้นร้อยละ ๕.๗ ในไตรมาสก่อนหน้า ส่วนดัชนีราคาสินค้าเกษตรกลับมาเพิ่มขึ้นเป็นครั้งแรกในรอบ ๔ ไตรมาส ร้อยละ ๐.๑ เทียบกับการลดลงร้อยละ ๑.๖ ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการเพิ่มขึ้นของราคาสินค้าเกษตรในหมวดพืชผลสำคัญเพิ่มขึ้นร้อยละ ๗.๑ อาทิ ข้าวเปลือก ยางพารา และมันสำปะหลัง ในขณะที่ราคาสินค้าเกษตรที่ปรับตัวลดลงได้แก่ หมวดปศุสัตว์ (ลดลงร้อยละ ๑๙.๑) และหมวดประมง (ลดลงร้อยละ ๑๖.๑) ตามลำดับ จากการลดลงของดัชนีผลผลิตสินค้าเกษตรส่งผลให้ดัชนีรายได้เกษตรกรลดลงต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ ๓ ร้อยละ ๒.๕ ตามการลดลงของรายได้เกษตรกรในหมวดปศุสัตว์ (ลดลงร้อยละ ๑๒.๕) และหมวดประมง (ลดลงร้อยละ ๓๑.๗) ตามลำดับ ในขณะที่หมวดพืชผลสำคัญเพิ่มขึ้นต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ ๒ ร้อยละ ๒.๔

รวมทั้งปี ๒๕๖๖ ดัชนีผลผลิตสินค้าเกษตรลดลงร้อยละ ๐.๓ ดัชนีราคาสินค้าเกษตรลดลงร้อยละ ๒.๑ และดัชนีรายได้เกษตรกรโดยรวมลดลงร้อยละ ๒.๐

- ๒) สาขาการผลิตสินค้าอุตสาหกรรม ในไตรมาสที่สี่ของปี ๒๕๖๖ เครื่องชี้สาขาการผลิตสินค้าอุตสาหกรรมลดลงต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ ๕ สะท้อนจากดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรมลดลงร้อยละ ๕.๑ เทียบกับการลดลงร้อยละ ๖.๓ ในไตรมาสก่อนหน้า ประกอบด้วยกลุ่มการผลิตที่มีสัดส่วนการส่งออกในช่วงร้อยละ ๓๐ - ๖๐ ลดลงต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ ๓ ร้อยละ ๑๑.๐ ต่อเนื่องจากการลดลงร้อยละ ๖.๕ ในไตรมาสก่อนหน้า โดยการผลิตสินค้าสำคัญ ๆ ที่ปรับตัวลดลง ได้แก่ การผลิตยานยนต์ลดลง

ร้อยละ ๑๓.๙ ตามการลดลงของอุปสงค์ในประเทศเป็นสำคัญ และกลุ่มการผลิตเพื่อส่งออก (สัดส่วนส่งออกมากกว่าร้อยละ ๖๐) ลดลงร้อยละ ๙.๙ ต่อเนื่องจากการลดลงร้อยละ ๑๕.๐ ในไตรมาสก่อนหน้า โดยการผลิตสินค้าสำคัญ ๆ ที่ปรับตัวลดลง ได้แก่ การผลิตชิ้นส่วนและแผ่นวงจรอิเล็กทรอนิกส์ลดลง ๑๕.๗ ตามการลดลงจากอุปสงค์ต่างประเทศเป็นสำคัญ ส่วนกลุ่มการผลิตเพื่อบริโภคภายในประเทศ (สัดส่วนส่งออกน้อยกว่าร้อยละ ๓๐) กลับมาขยายตัวครั้งแรกในรอบ ๕ ไตรมาส ร้อยละ ๑.๗ เทียบกับการลดลงร้อยละ ๑.๐ ในไตรมาสก่อนหน้า โดยการผลิตสินค้าสำคัญ ๆ ที่ปรับตัวเพิ่มขึ้น ได้แก่ การผลิตผลิตภัณฑ์ที่ได้รับจากการกลั่นปิโตรเลียมเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๘.๗ เป็นผลมาจากฐานที่ต่ำในช่วงเดียวกันของปีก่อน จากการปิดซ่อมบำรุงโรงงานกลั่นน้ำมันดิบของผู้ผลิตบางราย ประกอบกับความต้องการอุปโภคน้ำมันสำเร็จรูปภายในประเทศฟื้นตัวต่อเนื่อง สำหรับอัตราการใช้กำลังการผลิตเฉลี่ยในไตรมาสนี้อยู่ที่ร้อยละ ๕๖.๗๒ ต่ำกว่าร้อยละ ๕๘.๐๒ ในไตรมาสก่อนหน้า และต่ำกว่าร้อยละ ๖๐.๓๒ ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน **ดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรมสำคัญ ๆ ที่ลดลง** เช่น การผลิตยานยนต์ (ลดลงร้อยละ ๑๓.๙) การผลิตชิ้นส่วนและแผ่นวงจรอิเล็กทรอนิกส์ (ลดลงร้อยละ ๑๕.๗) การผลิตคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ต่อพ่วง (ลดลงร้อยละ ๑๘.๗) การผลิตน้ำตาล (ลดลงร้อยละ ๒๐.๑) และการผลิตเสื้อผ้าแต่งกาย (ยกเว้นร้านตัดเย็บเสื้อผ้า) (ลดลงร้อยละ ๒๑.๖) เป็นต้น **ดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรมสำคัญ ๆ ที่เพิ่มขึ้น** เช่น การผลิตผลิตภัณฑ์ที่ได้รับจากการกลั่นปิโตรเลียม (ร้อยละ ๑๘.๗) การผลิตปุ๋ยเคมีและสารประกอบไนโตรเจน (ร้อยละ ๓๐.๓) การผลิตสายไฟฟ้าและเคเบิลสำหรับงานไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์อื่น ๆ (ร้อยละ ๓๖.๙) และการผลิตเครื่องประดับเพชรพลอยแท้ๆ (ร้อยละ ๑๕.๐) เป็นต้น

รวมทั้งปี ๒๕๖๖ ดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรมลดลงร้อยละ ๓.๒ อัตราการใช้กำลังการผลิตเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ ๕๙.๐๖

- ๓) **สาขาที่พักรวมและบริการด้านอาหาร** ในไตรมาสที่สี่ของปี ๒๕๖๖ เครื่องี่สาขาที่พักรวมและบริการด้านอาหารขยายตัวต่อเนื่อง แต่ชะลอตัวลงจากไตรมาสก่อนหน้า โดยในไตรมาสนี้นักท่องเที่ยวต่างประเทศที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทยมีจำนวน ๘.๐๙๕ ล้านคน คิดเป็นร้อยละ ๘๒.๔๕ ของจำนวนนักท่องเที่ยวต่างประเทศในช่วงก่อนเกิดการแพร่ระบาดของโรคโควิด-๑๙ เพิ่มขึ้นร้อยละ ๔๙.๑ เทียบกับกับการขยายตัวร้อยละ ๙๗.๙ โดยนักท่องเที่ยวต่างประเทศที่เดินทางเข้ามาในไทยมากที่สุด ๓ อันดับแรก ได้แก่ มาเลเซีย ๑.๒๘๙ ล้านคน (สัดส่วนร้อยละ ๑๕.๙๒) จีน ๑.๐๒๘ ล้านคน (สัดส่วนร้อยละ ๑๒.๖๙) และรัสเซีย ๐.๔๙๑ ล้านคน (สัดส่วนร้อยละ ๖.๐๖) ตามลำดับ โดยนักท่องเที่ยวต่างประเทศแต่ละภูมิภาคที่เดินทางเข้ามาในราชอาณาจักรในไตรมาสนี้ ได้แก่ นักท่องเที่ยวจากภูมิภาคเอเชียและแปซิฟิก ๕.๖๐๖ ล้านคน (สัดส่วนร้อยละ ๖๙.๒๔) เพิ่มขึ้นร้อยละ ๕๔.๖ ภูมิภาคยุโรป ๑.๙๐๗ ล้านคน (สัดส่วนร้อยละ ๒๓.๕๖) เพิ่มขึ้นร้อยละ ๓๘.๕ และ ภูมิภาคอเมริกา ๐.๔๐๕ ล้านคน (สัดส่วนร้อยละ ๕.๐๐) เพิ่มขึ้นร้อยละ ๓๒.๔ ตามลำดับ ส่งผลให้มูลค่าบริการรับด้านการท่องเที่ยวอยู่ที่ ๒.๗๗ แสนล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๕๖.๗๗ ของมูลค่าบริการรับด้านการท่องเที่ยวก่อนเกิดการแพร่ระบาด

ของโรคโควิด-๑๙ เพิ่มขึ้นร้อยละ ๓๔.๘ เทียบกับการขยายตัว ๑๘.๒ ในไตรมาสก่อนหน้า ส่วนรายรับจากนักท่องเที่ยวชาวไทยมีจำนวน ๒.๓๕ แสนล้านบาท โดยมีปัจจัยสนับสนุนจากช่วงวันหยุดยาวหลายช่วง รวมทั้งการดำเนินมาตรการส่งเสริมการท่องเที่ยวผ่านงานเทศกาลและงานประจำปีในแต่ละจังหวัด สำหรับจังหวัดที่มีผู้เยี่ยมเยือนคนไทยมากที่สุด ๓ อันดับแรก (ไม่รวมกรุงเทพมหานคร) ได้แก่ ชลบุรี (สัดส่วนร้อยละ ๙.๗๕) เชียงใหม่ (สัดส่วนร้อยละ ๗.๓๐) และเชียงราย (สัดส่วนร้อยละ ๔.๘๕) สำหรับอัตราเข้าพักเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ ๗๓.๕๕ สูงกว่าร้อยละ ๖๖.๑๖ ในไตรมาสก่อนหน้า และสูงกว่าร้อยละ ๖๒.๖๔ ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน

รวมทั้งปี ๒๕๖๖ จำนวนนักท่องเที่ยวต่างประเทศมีจำนวน ๒๘.๑๕๐ ล้านคน และอัตราการเข้าพักเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ ๖๙.๒๒ นับเป็นอัตราที่สูงที่สุดในรอบ ๔ ปี

- ๔) **สาขาการขนส่งและการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และจักรยานยนต์** ในไตรมาสที่สี่ของปี ๒๕๖๖ เครื่องชี้สาขาการขนส่งและการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และจักรยานยนต์ขยายตัวต่อเนื่อง สะท้อนจากดัชนีรวมการขนส่งและการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และจักรยานยนต์เพิ่มขึ้นร้อยละ ๓.๒ เทียบกับการเพิ่มขึ้นร้อยละ ๐.๑ โดย (๑) **ดัชนีการขายปลีก (ยกเว้น ยานยนต์และจักรยานยนต์)** เพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๗.๙ เทียบกับการลดลงร้อยละ ๐.๗ โดยเฉพาะหมวดร้านขายปลีกสินค้าประเภทอื่น ๆ (เช่น ร้านเครื่องประดับ ร้านเครื่องสำอาง และร้านสินค้าทางเภสัชภัณฑ์และเวชภัณฑ์) ในขณะที่ (๒) **ดัชนีการขายส่ง (ยกเว้นยานยนต์และจักรยานยนต์)** ลดลงร้อยละ ๓.๙ เทียบกับการเพิ่มขึ้นร้อยละ ๓.๓ โดยเฉพาะหมวดการขายส่งสินค้าเฉพาะประเภทอื่น ๆ (เช่น การขายส่งเหล็ก เหล็กกล้า และโลหะที่นอกกลุ่มขั้นมูลฐาน และเคมีภัณฑ์ทางอุตสาหกรรม) และ (๓) **ดัชนีการขายส่ง การขายปลีก การซ่อมยานยนต์และจักรยานยนต์** ลดลงร้อยละ ๑๒.๒ เทียบกับการลดลงร้อยละ ๑๒.๓ โดยเฉพาะหมวดการขายยานยนต์ และหมวดการขายชิ้นส่วนและอุปกรณ์เสริมของยานยนต์
- รวมทั้งปี ๒๕๖๖** ดัชนีรวมการขนส่งและการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และจักรยานยนต์ขยายตัวร้อยละ ๒.๑

- ๕) **สาขาการขนส่งและสถานที่เก็บสินค้า** ในไตรมาสที่สี่ของปี ๒๕๖๖ เครื่องชี้สาขาการขนส่งและสถานที่เก็บสินค้าขยายตัวต่อเนื่อง สะท้อนจากดัชนีบริการขนส่งเพิ่มขึ้นร้อยละ ๕.๕ เทียบกับการเพิ่มขึ้นร้อยละ ๗.๙ ประกอบด้วย (๑) **ดัชนีบริการขนส่งทางน้ำ** เพิ่มขึ้นร้อยละ ๘.๗ เทียบกับการเพิ่มขึ้นร้อยละ ๖.๐ ตามการเพิ่มขึ้นของปริมาณการนำเข้าสินค้าทางเรือ และปริมาณผู้โดยสารทางน้ำ (๒) **ดัชนีบริการขนส่งทางอากาศ** เพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๗.๐ เทียบกับการเพิ่มขึ้น ๓๕.๖ จากการเพิ่มขึ้นของปริมาณการขนส่งผู้โดยสารทางอากาศ และปริมาณการขนส่งสินค้าทางอากาศ และ (๓) **ดัชนีบริการขนส่งทางบกและท่อลำเลียง** เพิ่มขึ้นร้อยละ ๑.๖ เทียบกับการเพิ่มขึ้นร้อยละ ๓.๑ ตามการเพิ่มขึ้นของปริมาณผู้โดยสารรถไฟฟ้า ปริมาณผู้ให้บริการรถสาธารณะ และปริมาณการใช้ก๊าซปิโตรเลียมเหลวและการใช้น้ำมันเบนซินสำหรับยานยนต์ เป็นสำคัญ

รวมทั้งปี ๒๕๖๖ ดัชนีบริการขนส่งขยายตัวร้อยละ ๘.๔ ประกอบด้วยดัชนีบริการขนส่งทางอากาศขยายตัวร้อยละ ๕๓.๙ ดัชนีบริการขนส่งทางบกและท่อลำเลียงขยายตัวร้อยละ ๒.๕ และดัชนีบริการขนส่งทางน้ำเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑.๔

- ๖) **สาขาการก่อสร้าง** ในไตรมาสที่สี่ของปี ๒๕๖๖ เครื่องชี้สาขาการก่อสร้างลดลงครั้งแรกในรอบ ๒ ไตรมาส โดยดัชนีการจำหน่ายวัสดุก่อสร้างในประเทศ ลดลงร้อยละ ๗.๒ ตามการลดลงของปริมาณการจำหน่ายผลิตภัณฑ์เหล็กและซีเมนต์ปรับตัวลดลงร้อยละ ๑๓.๙ และร้อยละ ๓.๙ ตามลำดับ ในขณะที่ คอนกรีตเพิ่มขึ้นร้อยละ ๒.๐ และกระจกแผ่น เพิ่มขึ้นร้อยละ ๕.๐ ส่วนหน่วยที่อยู่อาศัยสร้างเสร็จจดทะเบียนในเขตกรุงเทพฯ และปริมณฑลเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๙.๕ และพื้นที่ได้รับอนุญาตก่อสร้างทั่วประเทศเพิ่มขึ้นลดลงร้อยละ ๐.๙ ในขณะที่ จำนวนโครงการที่อยู่อาศัยเปิดตัวใหม่ของศูนย์ข้อมูลอสังหาริมทรัพย์ (REIC) ขยายตัวครั้งแรกในรอบ ๓ ไตรมาส ร้อยละ ๓.๑ และการโอนกรรมสิทธิ์ที่อยู่อาศัยลดลงต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ ๓ ร้อยละ ๑๖.๗ ด้าน**ราคาจำหน่ายอสังหาริมทรัพย์**จากศูนย์ข้อมูลอสังหาริมทรัพย์ (REIC) พบว่า ราคาบ้านเดี่ยว (เพิ่มขึ้นร้อยละ ๒.๑) ราคาทาวน์เฮ้าส์ (ลดลงร้อยละ ๐.๕) และราคาห้องชุด (เพิ่มขึ้นร้อยละ ๒.๗) ส่วน**ราคาประเมินอสังหาริมทรัพย์**จากธนาคารแห่งประเทศไทย (ธปท.) พบว่า ราคาบ้านเดี่ยว (เพิ่มขึ้นร้อยละ ๓.๐) ราคาทาวน์เฮ้าส์ (เพิ่มขึ้นร้อยละ ๓.๘) ราคาห้องชุด (เพิ่มขึ้นร้อยละ ๕.๓) และราคาที่ดิน (เพิ่มขึ้นร้อยละ ๒.๓) สำหรับ**ดัชนีราคาวัสดุก่อสร้าง**ลดลงต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ ๓ ร้อยละ ๐.๒ ตามการลดลงของดัชนีราคาเหล็กและผลิตภัณฑ์เหล็กลดลงร้อยละ ๒.๙ (สัดส่วนร้อยละ ๒๙.๖๖) และราคาสุขภัณฑ์ลดลงร้อยละ ๓.๒ (สัดส่วนร้อยละ ๒.๑๔) เป็นสำคัญ อย่างไรก็ตามราคาไม้และผลิตภัณฑ์ไม้ และผลิตภัณฑ์คอนกรีตเพิ่มขึ้นร้อยละ ๗.๑ และร้อยละ ๑.๑ ตามลำดับ

รวมทั้งปี ๒๕๖๖ ดัชนีการจำหน่ายวัสดุก่อสร้างในประเทศลดลงร้อยละ ๓.๕ และดัชนีราคาวัสดุก่อสร้างเพิ่มขึ้นร้อยละ ๐.๑

๑.๑.๓ ด้านการเงิน

- ๑) **การดำเนินนโยบายการเงินของประเทศสำคัญ ๆ** ในไตรมาสที่สี่ของปี ๒๕๖๖ ธนาคารกลางของหลายประเทศทั่วโลกชะลอการปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยนโยบายหลังส่วนต่างอัตราเงินเฟ้อที่เกิดขึ้นจริงกับอัตราเงินเฟ้อเป้าหมายเริ่มปรับตัวลดลงจากปีก่อนหน้า สำหรับการดำเนินนโยบายการเงินของไทยในไตรมาสที่สี่ของปี ๒๕๖๖ นั้น คณะกรรมการนโยบายการเงิน (กนง.) มีมติเป็นเอกฉันท์ให้คงอัตราดอกเบี้ยนโยบายไว้ที่ ร้อยละ ๒.๕๐ ต่อปี ในการประชุมครั้งที่ ๖/๒๕๖๖ วันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๖ การดำเนินนโยบายการเงินของไทยสอดคล้องกับธนาคารกลางของประเทศเศรษฐกิจหลัก อาทิ สหรัฐฯ แคนาดา สหภาพยุโรป และอังกฤษ ที่ตรึงอัตราดอกเบี้ยนโยบายไว้ในระดับสูงต่อเนื่องจากไตรมาสก่อนหน้า เช่นเดียวกับธนาคารกลางของหลายประเทศในภูมิภาคเอเชีย อาทิ ญี่ปุ่น เกาหลีใต้ อินเดีย เวียดนาม และมาเลเซีย ที่คงอัตราดอกเบี้ยนโยบายต่อเนื่อง ด้านธนาคารกลางจีนคงอัตราดอกเบี้ยนโยบายควบคู่ไปกับการอัดฉีดสภาพคล่องเข้าสู่ระบบสูงสุดในรอบ ๗ ปี เพื่อเป็นการสนับสนุนการฟื้นตัวของเศรษฐกิจภายในประเทศ

และป้องกันเข้าสู่ภาวะเงินฝืด ขณะที่ธนาคารกลางรัสเซียและอินโดนีเซียปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยนโยบายเพื่อรักษาเสถียรภาพค่าเงินที่ปรับตัวอ่อนค่าลง เช่นเดียวกับธนาคารกลางฟิลิปปินส์ และออสเตรเลียที่ปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยนโยบายเพื่อควบคุมเงินเฟ้อที่เพิ่มสูงขึ้น

ในเดือนมกราคม ๒๕๖๗ คณะกรรมการนโยบายการเงินของธนาคารกลางสหรัฐฯ ในการประชุมประชุมเมื่อวันที่ ๓๐ - ๓๑ มกราคม ๒๕๖๗ มีมติคงอัตราดอกเบี้ยที่ร้อยละ ๕.๒๕ - ๕.๕๐ ต่อปี และส่งสัญญาณว่าจะยังไม่มี การปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายในระยะอันใกล้จนกว่าอัตราเงินเฟ้อจะปรับเข้าสู่เป้าหมาย ด้านธนาคารกลางยุโรปในการประชุมเมื่อวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๖๗ ได้คงอัตราดอกเบี้ยที่ร้อยละ ๔.๕๐ ต่อปี ล่าสุด ณ วันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗ กนง. มีมติ ๕ ต่อ ๒ ให้คงอัตราดอกเบี้ยนโยบายไว้ที่ร้อยละ ๒.๕๐ ต่อปี

๒) อัตราดอกเบี้ยนโยบายทรงตัวจากไตรมาสก่อนหน้า แต่ธนาคารพาณิชย์ขนาดใหญ่ และขนาดกลางปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยเงินฝากและอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ ด้านสถาบันการเงินเฉพาะกิจ (SFIs) คงอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ แต่มีการปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยเงินฝาก ธนาคารพาณิชย์ขนาดใหญ่ ธนาคารพาณิชย์ขนาดกลาง และสถาบันการเงินเฉพาะกิจ ปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำ ๑๒ เดือน เป็นร้อยละ ๑.๖๕ ร้อยละ ๑.๕๘ และร้อยละ ๑.๗๗ เทียบกับร้อยละ ๑.๔๙ ร้อยละ ๑.๑๘ และร้อยละ ๑.๕๕ ต่อปี ในไตรมาสก่อนหน้า ตามลำดับ นอกจากนี้ ธนาคารพาณิชย์ขนาดใหญ่และธนาคารพาณิชย์ขนาดกลางปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยเงินให้กู้ยืมแก่ลูกค้ารายใหญ่ขึ้นดี (MLR) จากร้อยละ ๗.๐๔ และร้อยละ ๘.๐๕ เป็นร้อยละ ๗.๒๕ และร้อยละ ๘.๓๐ ตามลำดับ ส่วนสถาบันการเงินเฉพาะกิจ (SFIs) คงอัตราดอกเบี้ย MLR ไว้ที่ร้อยละ ๖.๔๓ อย่างไรก็ดี **เดือนมกราคม ๒๕๖๗** ธนาคารพาณิชย์และสถาบันการเงินเฉพาะกิจ มีการคงอัตราดอกเบี้ยเงินฝากและอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ไว้ในระดับเดิมจากเดือนธันวาคม ๒๕๖๖

๓) **สินเชื่อของสถาบันรับฝากเงิน** ณ สิ้นไตรมาสที่สี่ของปี ๒๕๖๖ สินเชื่อคงค้างภาคเอกชนของสถาบันรับฝากเงินขยายตัวร้อยละ ๑.๕ เร่งขึ้นจากการขยายตัวร้อยละ ๑.๐ ในไตรมาสที่แล้ว ตามการฟื้นตัวของสินเชื่อธนาคารพาณิชย์ และการขยายตัวของสินเชื่อของสถาบันการเงินเฉพาะกิจ โดย**สินเชื่อคงค้างภาคเอกชนในระบบธนาคารพาณิชย์**ลดลงร้อยละ ๐.๒ ปรับตัวดีขึ้นเมื่อเทียบกับการลดลงร้อยละ ๐.๘ ในไตรมาสก่อนหน้า **สินเชื่อภาคธุรกิจ**ลดลงร้อยละ ๑.๒ ปรับตัวดีขึ้นจากการลดลงร้อยละ ๑.๗ ในไตรมาสก่อนหน้า ขณะที่**สินเชื่อภาคเอกชนของสถาบันการเงินเฉพาะกิจ** ในไตรมาสที่สี่ของปี ๒๕๖๖ ขยายตัวร้อยละ ๕.๑ เร่งขึ้นจากการขยายตัวร้อยละ ๔.๙ ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการเร่งขึ้นของสินเชื่อภาคธุรกิจและสินเชื่อครัวเรือนที่ขยายตัวร้อยละ ๑๒.๔ และร้อยละ ๕.๑ เพิ่มขึ้นจากร้อยละ ๑๒.๑ และร้อยละ ๓.๙ ในไตรมาสก่อนหน้า ตามลำดับ โดยส่วนหนึ่งเป็นผลจากอัตราดอกเบี้ยที่อยู่ในระดับต่ำกว่าธนาคารพาณิชย์

สินเชื่อภาคครัวเรือน ในไตรมาสที่สี่ของปี ๒๕๖๖ สินเชื่อภาคครัวเรือนเร่งขึ้นจากไตรมาสก่อนที่ร้อยละ ๑.๙ มาอยู่ที่ร้อยละ ๒.๕ เป็นการขยายตัวทั้งในสินเชื่อ

ธนาคารพาณิชย์และสถาบันการเงินเฉพาะกิจ อย่างไรก็ตามก็ดียอดคงค้าง NPLs ต่อสินเชื่อบริษัทและสินเชื่อครัวเรือนในส่วนของบริษัทและสถาบันการเงินที่มีแนวโน้มส่วนขึ้น และ SMLs ต่อสินเชื่อบริษัทและสินเชื่อครัวเรือนในส่วนของบริษัทและสถาบันการเงินที่มีแนวโน้มส่วนขึ้นอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ปี ๒๕๖๓ โดย ณ สิ้นไตรมาสสามของปี ๒๕๖๖ สัดส่วนดังกล่าวอยู่ที่ร้อยละ ๑๔.๖

๔) สภาพคล่องธนาคารพาณิชย์ มีการดำรงสภาพคล่องเพิ่มสูงขึ้นโดยเฉพาะ Repurchasing agreement (Repo) ที่ปรับตัวสูงขึ้น ในส่วนผลการดำเนินงานธนาคารพาณิชย์ พบว่าในไตรมาสที่สี่ของปี ๒๕๖๖ ธนาคารพาณิชย์มีรายได้เพิ่มขึ้นร้อยละ ๒๐.๕๐ เทียบกับการเพิ่มขึ้นร้อยละ ๒๒.๐๒ ในไตรมาสก่อนหน้า และมีรายจ่ายเพิ่มขึ้นร้อยละ ๒๓.๗๓ เทียบกับการเพิ่มขึ้นร้อยละ ๒๕.๑๙ ในไตรมาสก่อนหน้า ขณะที่รายได้ดอกเบี้ยสุทธิต่อสินทรัพย์ที่ก่อให้เกิดรายได้ดอกเบี้ยเฉลี่ย (NIM) อยู่ที่ร้อยละ ๓.๒๐ เพิ่มขึ้นจากร้อยละ ๓.๑๘ ในไตรมาสก่อนหน้า และร้อยละ ๒.๘๑ ในช่วงเดียวกันของปีก่อน

๕) ดัชนีตลาดหลักทรัพย์ ณ สิ้นไตรมาสสี่ของปี ๒๕๖๖ ดัชนีราคาตลาดหลักทรัพย์ปิดที่ ๑,๔๑๕.๘๕ จุด ลดลงร้อยละ ๓.๘ จากไตรมาสก่อนหน้า สอดคล้องกับดัชนีตลาดหลักทรัพย์ประเทศจีนและฮ่องกง ขณะที่ดัชนีตลาดหลักทรัพย์ของประเทศส่วนใหญ่ในภูมิภาคปรับตัวเพิ่มสูงขึ้น โดยปัจจัยสำคัญมาจากแนวโน้มอัตราผลตอบแทนจากการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ไทยที่ชะลอตัวลง ประกอบกับอัตราผลตอบแทนของสินทรัพย์อื่นปรับตัวเพิ่มสูงขึ้น อาทิ พันธบัตรรัฐบาล ทองคำ เนื่องจากมีความกังวลต่อสถานการณ์การสู้รบระหว่างอิสราเอลกับกลุ่มฮามาส ส่งผลให้ในไตรมาสที่ ๔/๒๕๖๖ นักลงทุนต่างชาติขายสุทธิในตลาดหลักทรัพย์ไทยทั้งปี ๒๕๖๖ นักลงทุนต่างชาติขายสุทธิที่ ๑๙๒.๕ พันล้านบาท ทั้งนี้ กลุ่มอุตสาหกรรมที่ดัชนีปรับลดลง ได้แก่ ธุรกิจการเงิน (ลดลงร้อยละ ๒๑.๙) ธุรกิจบริการ (ลดลงร้อยละ ๗.๔) สินค้าอุปโภคบริโภค (ลดลงร้อยละ ๖.๕) สินค้าอุตสาหกรรม (ลดลงร้อยละ ๒.๙) และ ทรัพยากร (ลดลงร้อยละ ๑.๘) ขณะที่กลุ่มธุรกิจที่ดัชนีปรับตัวเพิ่มขึ้น ประกอบด้วย ธุรกิจเทคโนโลยี (เพิ่มขึ้นร้อยละ ๔.๗) และธุรกิจอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง (เพิ่มขึ้นร้อยละ ๐.๒) หน้า ขณะที่ มูลค่าการระดมทุน IPO ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ ณ สิ้นไตรมาสสามของปี ๒๕๖๖ จำนวนทั้งสิ้น ๑๖.๖ พันล้านบาท

ในเดือนมกราคม ๒๕๖๗ ดัชนีราคาตลาดหลักทรัพย์อยู่ที่ ๑,๓๖๔.๕๒ จุด ลดลงจาก ณ สิ้นเดือนธันวาคม ๒๕๖๖ ร้อยละ ๓.๖ สอดคล้องกับการลดลงของดัชนีตลาดหลักทรัพย์ส่วนใหญ่ทั่วโลก ภายหลังจากการรายงานข้อมูลเศรษฐกิจสหรัฐฯ ที่แสดงถึงการขยายตัวทางเศรษฐกิจที่แข็งแกร่ง ทำให้นักลงทุนคาดการณ์ว่าการปรับลดอัตราดอกเบี้ยของธนาคารสหรัฐฯ จะล่าช้ากว่าที่คาดการณ์ไว้เดิม

๖) ตลาดตราสารหนี้ ในไตรมาสที่สี่ของปี ๒๕๖๖ อัตราผลตอบแทนพันธบัตรรัฐบาลปรับลดลงทุกช่วงอายุ สอดคล้องกับการเพิ่มขึ้นของดัชนีราคาพันธบัตรรัฐบาลโดยนักลงทุนต่างชาติซื้อสุทธิในตลาดตราสารหนี้ ๓.๗ พันล้านบาท เทียบกับการขายสุทธิ ๖๖.๙ พันล้านบาทในไตรมาสก่อนหน้า ทั้งนี้ การเคลื่อนไหวของเส้นอัตรา

ผลตอบแทนพันธบัตรรัฐบาลไทยสอดคล้องกับการเคลื่อนไหวของอัตราผลตอบแทนพันธบัตรรัฐบาลของสหรัฐฯ ที่ปรับตัวลดลงจากการส่งสัญญาณของธนาคารกลางสหรัฐฯ ในการยุติการปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ย ส่งผลให้ ณ สิ้นไตรมาสสี่ของปี ๒๕๖๖ อัตราผลตอบแทนพันธบัตรรัฐบาลไทยอายุ ๒ ปี และ ๑๐ ปีอยู่ที่ร้อยละ ๒.๓๔ ต่อปี และร้อยละ ๒.๗๐ ต่อปี ลดลงจากร้อยละ ๒.๕๔ ต่อปี และร้อยละ ๓.๑๘ ต่อปี ณ สิ้นไตรมาสก่อนหน้า ตามลำดับ เช่นเดียวกับอัตราผลตอบแทนหุ้นกู้ภาคเอกชนที่อัตราผลตอบแทนเฉลี่ยอายุ ๒ ปี และ ๑๐ ปีอยู่ที่ร้อยละ ๓.๑๔ ต่อปี และร้อยละ ๔.๑ ต่อปีปรับตัวลดลงจากร้อยละ ๓.๓๒ และ ๔.๖๓ ต่อปี ตามลำดับ ทั้งนี้ ภาคเอกชนมีการระดมทุนใหม่ผ่านตลาดตราสารหนี้มีมูลค่าทั้งสิ้น ๔๔๖.๖ พันล้านบาท เพิ่มขึ้นเล็กน้อยจาก ๔๓๖.๒ พันล้านบาทไตรมาสก่อนหน้า โดยส่วนใหญ่เป็นการระดมทุนของกลุ่มเงินทุนและหลักทรัพย์ กลุ่มอสังหาริมทรัพย์ และกลุ่มพลังงาน

ในเดือนมกราคม ๒๕๖๗ อัตราผลตอบแทนพันธบัตรรัฐบาลเคลื่อนไหวผันผวน โดยอัตราผลตอบแทนพันธบัตรอายุต่ำกว่า ๑ ปีปรับเพิ่มสูงขึ้น ขณะที่อัตราผลตอบแทนพันธบัตรรัฐบาลอายุมากกว่า ๑ ปี ส่วนใหญ่ลดลงต่อเนื่องจากเดือนก่อนหน้า ส่วนหนึ่งเป็นผลจากความไม่แน่นอนในการปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายของธนาคารกลางสหรัฐฯ

สถานการณ์ตราสารหนี้ภาคเอกชน พบว่า ณ สิ้นปี ๒๕๖๖ มีมูลค่าคงค้างของตราสารหนี้ภาคเอกชนที่มีปัญหา ๓๓,๒๗๐ ล้านบาท เทียบกับช่วงก่อนโควิด-๑๙ ที่มีมูลค่า ๑๔,๔๐๑ ล้านบาท มีหุ้นกู้ที่ผิดนัดชำระมี ๗ บริษัท มูลค่า ๒๒,๒๕๕ ล้านบาท โดยบริษัท JKN และ STARK ซึ่งเป็นบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์มีมูลค่าคงค้างรวมกันที่ ๑๒,๔๑๐ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๕๕.๗ ของมูลค่าที่ผิดนัดชำระทั้งหมด ส่งผลกระทบต่อความเชื่อมั่นในการระดมทุนของภาคเอกชนในตลาดตราสารหนี้โดยรวม

หุ้นกู้ที่มีอันดับเครดิตต่ำกว่า A ส่วนมากไม่สามารถขายได้ครบตามจำนวนที่เสนอขาย สะท้อนถึงความกังวลของนักลงทุน ในส่วน**หุ้นกู้ครบกำหนดในปี ๒๕๖๗ พบว่ามีมูลค่า ๘๙๖.๑ พันล้านบาท** ส่วนใหญ่เป็นกลุ่มเงินทุนและหลักทรัพย์ (FIN) กลุ่มอสังหาริมทรัพย์ (PROP) และกลุ่มพลังงาน (ENERG) เป็นหลัก และมีกำหนดชำระในเดือนเมษายนมากที่สุด มูลค่า ๑๑๑.๑ พันล้านบาท และร้อยละ ๕๔ เป็นหุ้นกู้ที่มีเครดิตระดับ A จัดอยู่ในกลุ่ม Investment Grade ขณะที่หุ้นกู้กลุ่ม High Yield (ระดับเครดิต BBB ลงไป) มีสัดส่วนเพียงร้อยละ ๑๐ ของมูลค่าหุ้นกู้ครบกำหนดทั้งหมด

- ๗) **ค่าเงินบาท** ในไตรมาสที่สี่ของปี ๒๕๖๖ ค่าเงินบาทเฉลี่ยอยู่ที่ ๓๕.๖๗ บาทต่อดอลลาร์ สรอ. อ่อนค่าลงร้อยละ ๑.๓๙ จากค่าเฉลี่ย ๓๕.๑๘ บาทต่อดอลลาร์ สรอ. ในไตรมาสก่อนหน้า สอดคล้องกับทิศทางค่าเงินของประเทศในภูมิภาคและการแข็งค่าของดัชนีดอลลาร์ สรอ. (Dollar Index) ภายหลังเกิดเหตุการณ์ความขัดแย้งระหว่างอิสราเอลและกลุ่มฮามาส ส่งผลให้นักลงทุนเพิ่มการถือครองสินทรัพย์ปลอดภัยและกดดันให้ค่าเงินบาทรวมทั้งค่าเงินสกุลอื่น ๆ ในภูมิภาคอ่อนค่าลงอย่างรวดเร็ว อย่างไรก็ดี ค่าเงินบาทกลับมาเคลื่อนไหวแข็งค่าขึ้นในช่วงสองเดือนสุดท้ายของไตรมาส

เช่นเดียวกับค่าเงินสกุลอื่น ๆ ในภูมิภาค โดยเฉพาะหลังธนาคารกลางสหรัฐฯ ส่งสัญญาณยุติการปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ย พร้อมส่งสัญญาณแนวโน้มการลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายในปี ๒๕๖๗ สำหรับค่าเงินสกุลอื่นในภูมิภาคเมื่อเทียบกับเงินดอลลาร์ สรอ. อ่อนค่าลงจากไตรมาสก่อนหน้าในทิศทางเดียวกับค่าเงินบาท มีเพียงค่าเงินของจีนและฮ่องกงที่แข็งค่าขึ้น ขณะที่ดัชนีค่าเงินบาท (NEER) ในไตรมาสที่สี่ของปี ๒๕๖๖ เฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ ๑๑๙.๒๑ ปรับลดลงร้อยละ ๐.๕๓ เมื่อเทียบกับไตรมาสก่อนหน้า

ในเดือนมกราคม ๒๕๖๗ ค่าเงินบาทเฉลี่ยอยู่ที่ ๓๕.๑๘ บาทต่อดอลลาร์ สรอ. อ่อนค่าลงร้อยละ ๐.๖๐ จากเดือนก่อนหน้า เคลื่อนไหวสอดคล้องกับค่าเงินดอลลาร์ สรอ. ที่แข็งค่าขึ้น ภายหลังจากธนาคารกลางสหรัฐฯ ส่งสัญญาณว่าจะยังไม่ปรับลดอัตราดอกเบี้ยหากอัตราเงินเฟ้อยังไม่สามารถกลับเข้าสู่กรอบเป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๑.๑.๔ ด้านการคลัง

๑) **การจัดเก็บรายได้** ในไตรมาสแรกของปีงบประมาณ ๒๕๖๗ (ตุลาคม - ธันวาคม ๒๕๖๖) รัฐบาลมีรายได้จัดเก็บรวม ๗๑๕,๗๓๕.๔ ล้านบาท ลดลงจากช่วงเดียวกันของปีก่อนร้อยละ ๑.๕ โดยมีการจัดเก็บรายได้สุทธิ ๖๒๓,๓๘๓.๙ ล้านบาท ลดลงจากช่วงเดียวกันของปีก่อนร้อยละ ๒.๖ เป็นผลมาจาก (๑) การนำส่งรายได้ของส่วนราชการอื่นลดลงร้อยละ ๔๖.๕ เนื่องจากในปีงบประมาณก่อนมีการนำส่งสภาพคล่องส่วนเกินของกองทุนเพื่อส่งเสริมการอนุรักษ์พลังงาน รายได้จากการสัมปทานโทรศัพท์เคลื่อนที่คลื่นความถี่ ๑๘๐๐ เมกะเฮิร์ตซ์ของบริษัทโทรคมนาคมแห่งชาติ จำกัด (มหาชน) และการประมูลใบอนุญาตคลื่นความถี่วิทยุระบบ FM รวมทั้งการชำระอากรตามคำพิพากษาคดีกรณีการนำเข้าชิ้นส่วนรถยนต์ของกรมศุลกากร และ (๒) การจัดเก็บภาษีสรรพสามิตรถยนต์ เบียร์ และยาสูบ ลดลงร้อยละ ๑๖.๗ ร้อยละ ๗.๔ และร้อยละ ๘.๙ ตามลำดับ สอดคล้องกับการลดลงของยอดการสั่งซื้อรถยนต์นั่งอเนกประสงค์ รถยนต์กระบะ ๔ ประตู และรถกระบะ ยอดจำหน่ายยาสูบ และดัชนีผลผลิตสินค้าเบียร์ อย่างไรก็ตาม การจัดเก็บภาษีสรรพสามิตน้ำมันและผลิตภัณฑ์น้ำมันเพิ่มขึ้นร้อยละ ๕๖.๕ เนื่องจากการสิ้นสุดลงของมาตรการลดอัตราภาษีสรรพสามิตน้ำมันดีเซลลิตรละไม่เกิน ๕ บาท และอัตราภาษีสรรพสามิตน้ำมันสำหรับเครื่องบินไอพ่นเพื่อช่วยบรรเทาภาระค่าครองชีพของประชาชน

๒) **การใช้จ่ายของรัฐบาล** ในไตรมาสแรกของปีงบประมาณ ๒๕๖๗ รัฐบาลมีการเบิกจ่ายรวมทั้งสิ้น ๑,๐๑๙,๔๖๓.๕ ล้านบาท ลดลงจากช่วงเดียวกันของปีก่อนร้อยละ ๑๐.๗ ประกอบด้วย

๒.๑) **การเบิกจ่ายงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖** ไปพลางก่อน จำนวน ๙๑๐,๑๖๒.๖ ล้านบาท ลดลงจากไตรมาสเดียวกันของปีงบประมาณก่อนร้อยละ ๗.๓ จำแนกเป็น (๑) รายจ่ายประจำ จำนวน ๘๕๙,๑๐๓.๒ ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกันของปีก่อนร้อยละ ๐.๐๕ โดยมีอัตราการเบิกจ่ายร้อยละ ๓๑.๐ เทียบกับร้อยละ ๓๓.๔ ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน และ (๒) รายจ่ายลงทุน จำนวน ๕๑,๐๕๙.๔ ล้านบาท ลดลงจาก

ช่วงเดียวกันของปีก่อนร้อยละ ๕๘.๖ โดยมีอัตราการเบิกจ่ายร้อยละ ๗.๒ เทียบกับร้อยละ ๒๐.๑ ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน เนื่องจากความล่าช้าของการประกาศใช้พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๗ ทั้งนี้ ส่วนราชการที่มีการเบิกจ่ายรายจ่ายประจำปีสูงสุด ๕ อันดับแรก ได้แก่ กองกลาง กระทรวงการคลัง กระทรวงศึกษาธิการ และกองทุนและเงินทุนหมุนเวียน ขณะที่ส่วนราชการที่มีการเบิกจ่ายรายจ่ายลงทุนสูงสุด ๕ อันดับแรก ได้แก่ กองทุนและเงินทุนหมุนเวียน กระทรวงคมนาคม กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงมหาดไทย และกระทรวงการคลัง

๒.๒) การเบิกจ่ายงบประมาณกันไว้เบิกเหลือมปี จำนวน ๕๓,๖๒๑.๒ ล้านบาท ลดลงจากช่วงเดียวกันของปีก่อนร้อยละ ๙.๐ โดยมีอัตราการเบิกจ่ายอยู่ที่ร้อยละ ๓๓.๕ สูงกว่าช่วงเดียวกันของปีก่อนที่มีอัตราเบิกจ่ายอยู่ที่ร้อยละ ๓๐.๙ จำแนกเป็น (๑) รายจ่ายประจำ จำนวน ๑๓,๓๒๖.๔ ล้านบาท ลดลงจากไตรมาสเดียวกันของปีก่อนร้อยละ ๓๔.๒ (อัตราการเบิกจ่ายร้อยละ ๔๙.๙ เทียบกับร้อยละ ๔๓.๒ ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน) และ (๒) รายจ่ายลงทุน จำนวน ๕๘,๕๙๔.๔ ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากไตรมาสเดียวกันของปีก่อนร้อยละ ๔.๒ (อัตราการเบิกจ่ายร้อยละ ๓๐.๒ เทียบกับร้อยละ ๒๖.๙ ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน)

๒.๓) การเบิกจ่ายงบลงทุนรัฐวิสาหกิจ (ไม่รวมบริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน)) จำนวน ๖๒,๙๗๑ ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกันของปีก่อนร้อยละ ๔.๙ โดยเป็นผลจากการเบิกจ่ายที่เพิ่มขึ้นของการรถไฟแห่งประเทศไทย การรถไฟฟ้ามหานครแห่งประเทศไทย การประปานครหลวง บริษัทโทรคมนาคมแห่งชาติ จำกัด (มหาชน) และบริษัท ธารักษ์พัฒนาสินทรัพย์ จำกัด เป็นสำคัญ

๓) หนี้สาธารณะคงค้าง ณ สิ้นเดือนธันวาคม ๒๕๖๖ มีมูลค่าทั้งสิ้น ๑๑,๐๘๔,๕๗๗.๑ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๖๑.๓ ของ GDP ประกอบด้วย เงินกู้ภายในประเทศ ๑๐,๙๒๙,๗๗๕.๐ ล้านบาท (ร้อยละ ๙๘.๖ ของหนี้สาธารณะคงค้าง) และเงินกู้จากต่างประเทศ ๑๕๔,๘๐๒.๑ ล้านบาท (ร้อยละ ๑.๔ ของหนี้สาธารณะคงค้าง) โดยเป็นหนี้ที่รัฐบาลรับภาระโดยตรง จำนวน ๙,๗๒๖,๗๐๙.๑๕ ล้านบาท คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ ๕๓.๘ ของ GDP

๔) ด้านความสามารถในการชำระหนี้ของรัฐบาล ในปี ๒๕๖๐ - ๒๕๖๖ งบชำระคืนต้นเงินกู้ในส่วนหนี้ของรัฐบาลอยู่ในระดับต่ำ โดยมีสัดส่วนงบชำระหนี้ต่อประมาณรายจ่าย เฉลี่ยร้อยละ ๒.๑๘ สำหรับในปี ๒๕๖๗ - ๒๕๗๑ ตามแผนการคลังระยะปานกลางได้ปรับเพิ่มสัดส่วนงบชำระคืนต้นเงินกู้เป็นร้อยละ ๓.๔ - ๔.๐ เพื่อช่วยลดแรงกดดันต่อความสามารถในการชำระหนี้ของรัฐบาลและการจัดอันดับความน่าเชื่อถือของประเทศ ขณะที่สัดส่วนภาระดอกเบี้ยของรัฐบาลต่อประมาณการรายได้รัฐบาลปรับตัวเพิ่มขึ้นจากร้อยละ ๗.๑๙ ในปีงบประมาณ ๒๕๖๖ เป็นร้อยละ ๘.๒๕ ร้อยละ ๑๑.๐๗ ร้อยละ ๑๑.๘๓ และร้อยละ ๑๒.๖๗ ในช่วงปี ๒๕๖๗ ถึง ๒๕๗๐ ตามลำดับ ซึ่งเป็นข้อจำกัดสำคัญต่อการใช้จ่ายของรัฐบาลและการดำเนินนโยบายทางการคลังในระยะต่อไป

๕) **ฐานะการคลัง** ในไตรมาสแรกของปีงบประมาณ ๒๕๖๗ รัฐบาลขาดดุลงบประมาณ ๓๔๑,๐๗๙ ล้านบาท เมื่อรวมกับการขาดดุลเงินนอกงบประมาณ ๘,๓๖๑ ล้านบาท และการกู้เงินเพื่อชดเชยการขาดดุล ๒๐,๐๐๐ ล้านบาท ทำให้รัฐบาลขาดดุลเงินสดหลังกู้ทั้งสิ้น ๓๖๙,๔๔๐ ล้านบาท และเมื่อรวมกับเงินคงคลัง ณ สิ้นไตรมาสที่สี่ของปีงบประมาณ ๒๕๖๖ จำนวน ๕๓๙,๐๕๖ ล้านบาท ส่งผลให้ฐานะเงินคงคลังของรัฐบาล ณ สิ้นเดือนธันวาคม ๒๕๖๖ มีจำนวนทั้งสิ้น ๒๐๙,๖๑๖ ล้านบาท

๑.๒ สถานการณ์เศรษฐกิจโลก

เศรษฐกิจโลกในไตรมาสสี่ของปี ๒๕๖๖ ขยายตัวต่อเนื่องตามการฟื้นตัวของภาคระหว่างประเทศ โดยเฉพาะในกลุ่มประเทศเศรษฐกิจหลักทั้งสหรัฐฯ และจีน ที่ขยายตัวดีกว่าที่คาดการณ์ ส่งผลให้ปริมาณการค้าโลกมีทิศทางปรับตัวดีขึ้น สะท้อนจากการส่งออกสินค้าของประเทศเศรษฐกิจหลัก และกลุ่มประเทศเศรษฐกิจตลาดเกิดใหม่และประเทศกำลังพัฒนาขยายตัว/ปรับตัวลดลงในอัตราที่น้อยลง ขณะที่ ดัชนีผู้จัดการฝ่ายจัดซื้อ (Composite Purchasing Manager's Index) และภาคบริการ ในช่วงไตรมาสที่สี่ของปี ๒๕๖๖ ปรับเพิ่มขึ้นจากไตรมาสก่อนหน้า และอยู่ในระดับมากกว่า ๕๐ ส่วนดัชนีผู้จัดการฝ่ายจัดซื้อภาคการผลิตของประเทศเศรษฐกิจหลัก ยังคงอยู่ในระดับต่ำกว่า ๕๐ ต่อเนื่องตั้งแต่ช่วงไตรมาสที่สี่ของปี ๒๕๖๕ แต่ส่งสัญญาณปรับตัวดีขึ้น นอกจากนี้ แนวโน้มการฟื้นตัวของเศรษฐกิจโลกยังสอดคล้องกับทิศทางวัฏจักรขาขึ้นของยอดขายเซมิคอนดักเตอร์และคำสั่งซื้อล่วงหน้าในกลุ่มประเทศอุตสาหกรรมหลักและสินค้าคงคลังภาคอุตสาหกรรมที่เพิ่มสูงขึ้นในช่วงที่ผ่านมา เป็นสัญญาณสะท้อนถึงทิศทางการเพิ่มขึ้นของยอดขายสินค้าอุตสาหกรรมในระยะต่อไป สำหรับอัตราเงินเฟ้อปรับตัวลดลงอย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้ธนาคารกลางสำคัญ ๆ คงอัตราดอกเบี้ยนโยบายในช่วงไตรมาสที่ ๔ ของปี ๒๕๖๖ อย่างไรก็ตาม อัตราเงินเฟ้อยังอยู่สูงกว่าเป้าหมายนโยบายการเงิน โดยอัตราเงินเฟ้อพื้นฐานในหลายประเทศยังอยู่ในระดับสูง ประกอบกับตลาดแรงงานที่ยังขยายตัวดี ส่งผลให้ธนาคารกลางยังมีแนวโน้มที่จะคงอัตราดอกเบี้ยในระดับสูงต่อไป โดยรวมทั้งปี ๒๕๖๖ เศรษฐกิจสหรัฐฯ และจีนขยายตัวดีขึ้นจากปีก่อนหน้า ขณะที่เศรษฐกิจเกิดใหม่ในภูมิภาคเอเชียชะลอตัวจากการขยายตัวในเกณฑ์สูงในปีก่อนหน้า

๑.๓ สมมติฐานประมาณการเศรษฐกิจปี ๒๕๖๗

๑.๓.๑ **เศรษฐกิจโลกในปี ๒๕๖๗** มีแนวโน้มที่จะขยายตัวใกล้เคียงกับปีก่อนหน้าที่ร้อยละ ๓.๐ ต่อเนื่องจากร้อยละ ๓.๐ ในปี ๒๕๖๕ ปรับเพิ่มขึ้นจากร้อยละ ๒.๗ ในสมมติฐานการประมาณการครั้งก่อน โดยการปรับประมาณการในครั้งนี้เป็นผลมาจาก (๑) เศรษฐกิจสหรัฐฯ ที่คาดว่าจะขยายตัวต่อเนื่องจากช่วงครึ่งหลังของปีก่อน ตามการขยายตัวของอุปสงค์ภายในประเทศ (๒) เศรษฐกิจจีนที่ได้รับแรงสนับสนุนจากนโยบายการเงินและการคลังเพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจของรัฐบาล แต่ยังมีข้อจำกัดจากระดับการลงทุนในประเทศที่ยังคงอยู่ในระดับต่ำ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในภาคอสังหาริมทรัพย์ รวมถึงการลดลงของความเชื่อมั่นของผู้บริโภค ส่วนอัตราเงินเฟ้อยังคงปรับตัวลดลงต่อเนื่อง และ (๓) แนวโน้มการฟื้นตัวของภาคการผลิตและการค้าระหว่างประเทศ ตามสัญญาณการเพิ่มขึ้นของยอดขายสินค้าอุตสาหกรรมในระยะต่อไป โดยปริมาณการค้าโลกในปี ๒๕๖๗ มีแนวโน้มจะขยายตัวร้อยละ ๓.๒ ฟื้นตัวจากปีก่อนที่ขยายตัวในเกณฑ์ต่ำที่ร้อยละ ๐.๕ ซึ่งจะส่งผลให้กลุ่มประเทศเศรษฐกิจเกิดใหม่และกำลังพัฒนาในเอเชียขยายตัวสูงกว่าที่คาดการณ์

ทั้งนี้ เศรษฐกิจโลกยังคงมีความเสี่ยงและข้อจำกัดที่สำคัญที่ต้องติดตามอย่างใกล้ชิด ได้แก่ (๑) ความเสี่ยงจากความขัดแย้งทางภูมิรัฐศาสตร์ที่อาจนำมาซึ่งความเสี่ยงจากการแบ่งแยกเชิงภูมิรัฐศาสตร์เศรษฐกิจ (Geo-economic fragmentation) ที่รุนแรงมากขึ้นและสร้างแรงกดดันด้านเงินเพื่อเพิ่มเติม โดยเฉพาะจากสถานการณ์ความไม่สงบในตะวันออกกลางที่ส่งผลกระทบต่อการขนส่งผ่านทางทะเลแดง (๒) ทิศทางการดำเนินนโยบายเศรษฐกิจของหลายประเทศสำคัญที่ยังคงไม่แน่นอนและขึ้นอยู่กับผลการเลือกตั้งที่จะเกิดขึ้นในช่วงปี ๒๕๖๗ โดยเฉพาะอย่างยิ่งสหรัฐฯ และ (๓) ข้อจำกัดจากการดำเนินนโยบายการเงินแบบเข้มงวดของธนาคารกลางสำคัญที่อาจคงอัตราดอกเบี้ยนโยบายในระดับสูงยาวนานกว่าที่คาดการณ์ (Higher-for-Longer Interest Rate) จนส่งผลกระทบต่อฟื้นตัวของเศรษฐกิจ

๑.๓.๒ **ค่าเงินบาทเฉลี่ยในปี ๒๕๖๗ คาดว่าจะอยู่ในช่วง ๓๔.๐ - ๓๕.๐ บาทต่อดอลลาร์ สรอ.** เท่ากับสมมติฐานการประมาณการครั้งก่อน และแข็งค่าขึ้นเล็กน้อยจากเฉลี่ย ๓๔.๘ บาทต่อดอลลาร์ สรอ. ในปี ๒๕๖๖ ตามแนวโน้มการปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายของธนาคารกลางในเศรษฐกิจหลัก ซึ่งคาดว่าจะส่งผลให้เงินดอลลาร์ สรอ. อ่อนค่าลง ประกอบกับแนวโน้มการแข็งค่าของเงินบาทจากการฟื้นตัวของรายได้จากนักท่องเที่ยวต่างชาติตามการเพิ่มขึ้นของนักท่องเที่ยว รวมถึงอัตราดอกเบี้ยที่แท้จริงของไทยที่ปรับเพิ่มขึ้น อย่างไรก็ตาม ค่าเงินบาทและค่าเงินสกุลอื่น ๆ ในภูมิภาคยังมีแนวโน้มที่จะผันผวน หากสถานการณ์ในตะวันออกกลางมีความยืดเยื้อ และทวีความรุนแรงมากขึ้นจนส่งผลกระทบต่อต้นทุนการผลิต โดยเฉพาะอย่างยิ่งหากแรงกดดันด้านเงินเพื่อปรับตัวเพิ่มขึ้นจนส่งผลให้ธนาคารกลางหลักต้องดำเนินนโยบายการเงินแบบตึงตัวอย่างต่อเนื่อง

๑.๓.๓ **ราคาน้ำมันดิบดูไบเฉลี่ยในปี ๒๕๖๗ คาดว่าจะเฉลี่ยอยู่ในช่วง ๘๐.๐ - ๙๐.๐ ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรล** เพิ่มขึ้นจากเฉลี่ย ๘๒.๕ ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรล ในปี ๒๕๖๖ และเท่ากับประมาณการครั้งก่อน สอดคล้องกับทิศทางราคาน้ำมันในเดือนมกราคมและกุมภาพันธ์ ๒๕๖๗ ที่ยังเพิ่มขึ้น อย่างไรก็ตาม ยังมีปัจจัยที่ยังส่งผลให้ราคาน้ำมันปรับตัวสูงขึ้น ดังนี้ (๑) ผลกระทบจากความขัดแย้งในภูมิภาคตะวันออกกลาง โดยเฉพาะกรณีการโจมตีเรือขนส่งสินค้าในทะเลแดงที่ส่งผลกระทบต่อขนส่งสินค้าผ่านช่องทางดังกล่าว รวมถึงความเสี่ยงที่อิหร่านจะเข้ามามีส่วนร่วมกับความขัดแย้งมากขึ้น จนอาจส่งผลกระทบต่อส่งออกน้ำมันของอิหร่าน รวมถึงการขนส่งสินค้าผ่านช่องแคบฮอร์มุซ (๒) การปรับลดกำลังการผลิตของกลุ่มประเทศ OPEC+ และ (๓) การลดลงของปริมาณแท่นขุดเจาะน้ำมันดิบของสหรัฐฯ อันเนื่องมาจากการลดลงของราคาน้ำมันดิบในช่วงก่อนหน้านี้ และต้นทุนการดำเนินการที่สูงขึ้น ทั้งนี้ ยังมีปัจจัยที่อาจส่งผลให้ราคาน้ำมันดิบในระยะต่อไปปรับตัวลดลง ได้แก่ (๑) แนวโน้มการชะลอตัวของเศรษฐกิจโลก โดยเฉพาะอย่างยิ่งเศรษฐกิจจีน ที่ยังมีแนวโน้มที่จะขยายตัวในอัตราที่ชะลอลง ซึ่งจะส่งผลกระทบต่ออุปสงค์ของพลังงานในภาพรวม (๒) การผ่อนคลายมาตรการควบคุมการนำเข้าน้ำมันดิบจากเวเนซุเอลาของสหรัฐฯ รวมถึงข้อตกลงการนำเข้าน้ำมันดิบของจีนจากซาอุดีอาระเบียที่จะส่งผลทั้งสองประเทศสามารถจัดหาปริมาณน้ำมันดิบได้อย่างเพียงพอกับความต้องการ (๓) การออกจากการเป็นสมาชิกของ OPEC ของประเทศแองโกลาที่สะท้อนว่ากลุ่มประเทศสมาชิกบางส่วนไม่ต้องการที่จะปรับลดกำลังการผลิตเท่าที่มีการตกลงในการประชุม และ (๔) การเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องของปริมาณการผลิตน้ำมันดิบและก๊าซธรรมชาติของสหรัฐฯ

- ๑.๓.๔ ราคาสินค้าส่งออกและราคาสินค้านำเข้าในรูปดอลลาร์ สรอ. ในปี ๒๕๖๗ คาดว่าจะเพิ่มขึ้นร้อยละ ๐.๓ - ๑.๓ และร้อยละ ๑.๐ - ๒.๐ เทียบกับร้อยละ ๑.๒ และร้อยละ ๐.๖ ในปี ๒๕๖๖ ตามลำดับ โดยการปรับเพิ่มจากร้อยละ ๐.๐ - ๑.๐ และร้อยละ ๐.๕ - ๑.๕ ในสมมติฐานการประมาณการครั้งก่อน ตามแนวโน้มสถานการณ์ความขัดแย้งทางภูมิรัฐศาสตร์ที่มีแนวโน้มส่งผลกระทบต่อห่วงโซ่อุปทานและการขนส่งสินค้า รวมถึงภาวะขาดแคลนน้ำในการขนส่งในคลองปานามา
- ๑.๓.๕ งบประมาณรายจ่าย ได้แก่ (๑) งบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๗ คาดว่า จะมีอัตราการเบิกจ่ายรวมอยู่ที่ร้อยละ ๙๐.๔ ของวงเงินงบประมาณทั้งหมด โดยแบ่งเป็น อัตราการเบิกจ่ายประจำอยู่ที่ร้อยละ ๙๗.๐ และรายจ่ายลงทุนร้อยละ ๖๕.๐ ทั้งนี้คาดว่า งบประมาณรายจ่ายประจำปี ๒๕๖๗ จะสามารถเบิกจ่ายได้ภายในไตรมาสที่สามของ ปีงบประมาณ ๒๕๖๗ สำหรับงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๘ ใน ไตรมาสแรก คาดว่า จะมีอัตราการเบิกจ่ายงบประมาณอยู่ที่ร้อยละ ๒๖.๕ ของงบประมาณ ทั้งหมด โดยแบ่งเป็น อัตราการเบิกจ่ายประจำอยู่ที่ร้อยละ ๒๙.๑ และรายจ่ายลงทุน ร้อยละ ๑๗.๑ (๒) งบประมาณเหลือมือปี ๒๕๖๗ คาดว่า จะมีอัตราการเบิกจ่ายอยู่ที่ร้อยละ ๘๖.๗ ของงบประมาณทั้งหมด และ (๓) งบลงทุนของรัฐวิสาหกิจในปีงบประมาณ ๒๕๖๗ (๑๕ เดือน นับตั้งแต่เดือนตุลาคม ๒๕๖๖ - ธันวาคม ๒๕๖๗) คาดว่าจะคิดเป็นวงเงิน ลงทุนประมาณ ๔.๒ แสนล้านบาท
- ๑.๓.๖ รายรับจากนักท่องเที่ยวต่างประเทศในปี ๒๕๖๗ คาดว่าจะอยู่ที่ ๑.๒๒ ล้านล้านบาท ปรับลดลงจาก ๑.๓๐ ล้านล้านบาทในการประมาณการครั้งก่อน ตามการปรับลด สมมติฐานค่าใช้จ่ายต่อหัวของนักท่องเที่ยว และเพิ่มขึ้นจาก ๑.๐๓ ล้านล้านบาทในปี ๒๕๖๖ ขณะที่นักท่องเที่ยวต่างชาติในปี ๒๕๖๗ คาดว่าจะเดินทางเข้ามาจำนวนทั้งสิ้น ๓.๕ ล้านคน เท่ากับประมาณการครั้งก่อน เพิ่มขึ้นจาก ๒.๘ ล้านคนในปี ๒๕๖๖ สอดคล้องกับนักท่องเที่ยวในหลายประเทศที่มีแนวโน้มเข้าสู่ระดับเดียวกับช่วงก่อนการ แพร่ระบาดมากขึ้น อาทิ มาเลเซีย สิงคโปร์ เกาหลีใต้ และรัสเซีย รวมทั้งปัจจัยสนับสนุน จากมาตรการยกเว้นการตรวจลงตราให้แก่นักท่องเที่ยว อย่างไรก็ตาม การฟื้นตัวของภาค การท่องเที่ยวยังมีข้อจำกัดจากจำนวนเที่ยวบินที่เดินทางเข้าสู่ประเทศไทยที่ยังฟื้นตัวได้ อย่างล่าช้าเมื่อเทียบกับช่วงก่อนหน้าการแพร่ระบาด โดยเฉพาะอย่างยิ่งเที่ยวบินจากจีน และญี่ปุ่นส่งผลให้จำนวนนักท่องเที่ยวจากสองประเทศต้นทางดังกล่าวยังฟื้นตัวได้ล่าช้า กว่าประเทศต้นทางอื่น ๆ

๒. ความเห็นและประเด็นอภิปราย

๒.๑ นายศุภวุฒิ สายเชื้อ อนุกรรมการฯ ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับสถานการณ์เศรษฐกิจโลกและ เศรษฐกิจไทย ดังนี้

- ๒.๑.๑ สถานการณ์เศรษฐกิจสหรัฐฯ ในไตรมาสที่สี่ของปี ๒๕๖๗ ดีกว่าที่คาดการณ์ ส่งผลให้ทั้งปี ๒๕๖๖ เศรษฐกิจสหรัฐฯ ขยายตัวที่ร้อยละ ๒.๕ เติบโตจากร้อยละ ๑.๙ ในปี ๒๕๖๕ ซึ่งเป็นระดับการขยายตัวสูงกว่าระดับศักยภาพที่ธนาคารกลางสหรัฐฯ คาดการณ์ไว้ที่ร้อยละ ๑.๘ ขณะที่ ตลาดแรงงานยังอยู่เกณฑ์ดี โดยอัตราว่างงานในเดือนมกราคม ๒๕๖๗ อยู่ที่ ร้อยละ ๓.๗ เท่ากับเดือนก่อนหน้า สะท้อนว่าการดำเนินนโยบายการเงินแบบตึงตัว ยังไม่ได้ส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจมากนัก จึงคาดว่าธนาคารกลางสหรัฐฯ มีแนวโน้ม

คงระดับอัตราดอกเบี้ยนโยบายในระดับสูงต่อไป ปัจจัยดังกล่าวจะส่งผลให้ค่าเงินดอลลาร์สหรัฐ ไม่ได้อ่อนค่าตามที่คาด ขณะเดียวกัน การส่งออกสินค้าจากไทยไปสหรัฐฯ อาจจะไม่ขยายสูงเท่าที่คาดการณ์ เนื่องจากเงื่อนไขการดำเนินนโยบายการเงินอย่างเข้มงวดของธนาคารกลางสหรัฐฯ เพื่อให้การขยายตัวของเศรษฐกิจปรับลดลงเข้าสู่ระดับศักยภาพ ส่งผลให้เป็นข้อจำกัดต่อภาคการส่งออกสินค้าของไทยไปยังสหรัฐฯ

๒.๑.๒ สำหรับเศรษฐกิจจีน เป็นประเทศที่มีโครงสร้างทางเศรษฐกิจแตกต่างจากหลายประเทศ โดยสัดส่วนการบริโภคภาคครัวเรือนต่อ GDP ของจีนอยู่ที่ประมาณร้อยละ ๓๗ - ๓๘ น้อยกว่าเมื่อเทียบกับสหรัฐฯ และไทย ซึ่งอยู่ที่ประมาณร้อยละ ๖๘ และร้อยละ ๕๕ ตามลำดับ ขณะที่ สัดส่วนการลงทุนต่อ GDP ของจีนอยู่ที่ร้อยละ ๔๔ เมื่อเทียบกับไทย ซึ่งอยู่ที่ประมาณร้อยละ ๒๐ โดยโครงสร้างดังกล่าวสะท้อนความสามารถในการลงทุน และการผลิตที่มากกว่าความต้องการบริโภคภายในประเทศ เมื่อประกอบกับสถานการณ์พองสบู่ในภาคอสังหาริมทรัพย์ของจีนซึ่งมีอุปทานส่วนเกิน สะท้อนจากจำนวนที่อยู่อาศัยที่ยังขายไม่ได้จำนวนมาก ทำให้คาดว่าจะใช้ระยะเวลากว่า ๓ - ๕ ปีในการแก้ปัญหาดังกล่าว ดังนั้นการฟื้นตัวของเศรษฐกิจจีนในระยะต่อไป จึงต้องมุ่งเน้นที่การผลิตเพื่อส่งออกมากกว่าการจำหน่ายภายในประเทศ

๒.๑.๓ ขณะเดียวกัน ปัญหาการดำเนินนโยบายกีดกันทางการค้า ส่งผลให้จีนปรับเปลี่ยนรูปแบบการส่งออกจากประเทศเศรษฐกิจหลักมาสู่ประเทศในภูมิภาค โดยเฉพาะกลุ่มอาเซียนมากขึ้น โดยจากข้อมูลการส่งออกพบว่าจีนเริ่มเกินดุลบัญชีดุลสะพัดของไทยอย่างมีนัยสำคัญ และมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น จึงเป็นประเด็นสำคัญในการเฝ้าระวังของไทย โดยเฉพาะการทุ่มตลาดของสินค้าจีน และเมื่อพิจารณาภาวะเงินฝืด (Deflation) ของจีน พบว่าอัตราเงินเฟ้อต่ำสุดในเดือนมกราคม ๒๕๖๗ ของจีนลดลงร้อยละ ๐.๘ เช่นเดียวกับดัชนีราคาผู้ผลิต (Producer Price Index: PPI) ที่ลดลงต่อเนื่อง และเมื่อพิจารณาความสัมพันธ์กับประเทศไทย พบว่า PPI ของจีนมีลักษณะเป็นดัชนีชี้ชี้นำดัชนีราคาผู้ผลิตของไทย ซึ่งอาจนำไปสู่การส่งผ่านภาวะเงินฝืดให้แก่ไทยและประเทศคู่ค้าในระยะต่อไป

๒.๒ นายสมประวิณ มันประเสริฐ อนุกรรมการฯ มีข้อคิดเห็นเกี่ยวกับสมมติฐานเศรษฐกิจโลกและประมาณการเศรษฐกิจไทย ดังนี้ กลุ่มงาน Economic Intelligence Center (EIC) ธนาคารไทยพาณิชย์คาดว่าเศรษฐกิจไทยในปี ๒๕๖๗ มีแนวโน้มขยายตัวร้อยละ ๓.๐ ลดลงจากการขยายตัวร้อยละ ๓.๕ ในการประมาณการครั้งก่อน แต่เพิ่มขึ้นจากร้อยละ ๒.๖ ในปี ๒๕๖๖ อย่างไรก็ตาม ปัจจัยเสี่ยงสำคัญที่จะทำให้เศรษฐกิจไทยขยายตัวต่ำกว่าที่คาดการณ์ (Downside risks) ได้แก่ (๑) การฟื้นตัวอย่างจำกัดของเศรษฐกิจจีน โดยมีปัจจัยหลักจากปัญหาเชิงโครงสร้างทั้งปัญหาในภาคอสังหาริมทรัพย์และการลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐาน รวมถึงหนี้รัฐบาลท้องถิ่น แม้ว่าจะได้รับแรงสนับสนุนจากการบริโภคภาคเอกชนที่ยังคงขยายตัวต่อเนื่อง โดยมีปัจจัยสนับสนุนหลักจากตลาดแรงงานที่แข็งแกร่งและการใช้เงินออมส่วนเกินจากช่วงสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด-๑๙ ในขณะเดียวกัน เศรษฐกิจจีนยังมีปัจจัยเสี่ยงจากปัญหาสงครามการค้าโดยเฉพาะกับสหรัฐอเมริกา โดยหากนายโดนัลด์ ทรัมป์ อดีตประธานาธิบดีสหรัฐฯ ชนะการเลือกตั้งประธานาธิบดีที่จะมีขึ้นในช่วงเดือนพฤศจิกายนของปี ๒๕๖๗ ซึ่งในปัจจุบันมีความเป็นไปได้สูงนั้น อาจจะมีการประกาศนโยบายที่จะเก็บภาษีสินค้านำเข้าจากจีนในอัตราขั้นต่ำร้อยละ ๖๐ ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจจีนโดยเฉพาะภาคการลงทุนและการส่งออก รวมทั้งเศรษฐกิจไทยโดยเฉพาะภาคการส่งออกและการท่องเที่ยวที่ต้องพึ่งพารายได้จากนักท่องเที่ยวจีน (๒) ความเปราะบางและ

อ่อนแอจากภาคครัวเรือนและภาคธุรกิจที่ยังฟื้นตัวไม่ทั่วถึงและมีหนี้สูง โดยเฉพาะกลุ่มครัวเรือน รายได้น้อยและธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) และ (๓) ความไม่แน่นอนของปัจจัยความ ชัดแย้งทางภูมิรัฐศาสตร์ และความแปรปรวนของภูมิอากาศ ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อห่วงโซ่อุปทาน โลก รวมไปถึงภาคการผลิตและการส่งออกไทย

๒.๓ ผู้แทนจากกระทรวงพาณิชย์ ได้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับแนวโน้มอัตราเงินเฟ้อทั่วไปในปี ๒๕๖๗ และการพุ่งตลาดของสินค้าเงินในไทย ดังนี้

๒.๓.๑ **แนวโน้มอัตราเงินเฟ้อทั่วไปในปี ๒๕๖๗** โดยในเดือนกุมภาพันธ์ – เมษายน ๒๕๖๗ คาดการณ์ว่าอัตราเงินเฟ้อทั่วไปจะยังลดลงต่อเนื่อง เนื่องจากผลของมาตรการลดค่าครองชีพ ด้านพลังงานของภาครัฐ รวมถึงผลกระทบของภัยแล้งต่อสินค้าเกษตรที่คาดว่าจะน้อยลง ส่งผลให้ปริมาณผลผลิตออกสู่ตลาดเพิ่มขึ้น โดยคาดการณ์ว่าอัตราเงินเฟ้อทั่วไปในปี ๒๕๖๗ จะอยู่ในช่วงร้อยละ (-๐.๓) – ๑.๗ ค่ากลางร้อยละ ๐.๗ ภายใต้สมมติฐานราคาน้ำมันดิบดูไบอยู่ในช่วง ๘๐ – ๙๐ ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรล (ค่ากลาง ๘๕ ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรล) อัตราแลกเปลี่ยนอยู่ในช่วง ๓๔.๐ – ๓๖.๐ บาทต่อดอลลาร์ สรอ. (ค่ากลาง ๓๕.๐ บาทต่อดอลลาร์ สรอ.) และเศรษฐกิจไทยคาดว่าจะขยายตัวในช่วงร้อยละ ๒.๗ – ๓.๗ (สศช. ณ เดือนพฤศจิกายน ๒๕๖๖)

๒.๓.๒ **การพุ่งตลาดของสินค้าเงินในไทย** อยู่ระหว่างรวบรวมข้อมูลและติดตามสถานการณ์ การพุ่งตลาดของสินค้าเงิน

๒.๔ ผู้แทนจากสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง (สศค.) มีความเห็นต่อแนวโน้มและสมมติฐานประมาณ การเศรษฐกิจ ปี ๒๕๖๗ ดังนี้

๒.๔.๑ **ผลกระทบจากความเชื่อมโยงของเศรษฐกิจจีนต่อเศรษฐกิจไทย** โดยระบุว่า เศรษฐกิจ ไทยมีการพึ่งพาและความเชื่อมโยงกับเศรษฐกิจจีนมากขึ้น เทียบกับช่วง ๑๐ ปีที่ผ่านมา ซึ่งไทยมีสัดส่วนปริมาณการนำเข้าสินค้าจากประเทศจีนประมาณร้อยละ ๑๕ ของปริมาณ การนำเข้าทั้งหมด ขณะที่ในปัจจุบันขยายตัวเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๒๕ ของปริมาณการนำเข้า ทั้งหมด โดยเฉพาะช่วงการแพร่ระบาดของโรคโควิด-๑๙ มีสัดส่วนการนำเข้าเพิ่มขึ้น ประมาณร้อยละ ๒ ต่อปี ดังนั้น (๑) ภาคการผลิตจึงได้รับผลกระทบจากอุปทานส่วนเกิน จากตลาดโลก และมีสัดส่วนการนำเข้าจากประเทศจีนที่สูงขึ้น ส่งผลต่อดัชนีผลผลิต อุตสาหกรรม (MPI) ลดลงต่อเนื่อง ๑๕ เดือน (๒) อัตราเงินเฟ้อ โดยสินค้าที่นำเข้ามาจาก จีนมีราคาที่ถูกกว่าสินค้าที่ผลิตภายในประเทศ ส่งผลทำให้อัตราเงินเฟ้อในประเทศ ปรับตัวลดลงต่อเนื่องกว่า ๔ เดือน และ (๓) ดุลการค้าระหว่างประเทศไทยกับจีน จากข้อมูลปีล่าสุดพบว่า ประเทศไทยขาดดุลการค้าเงินประมาณ ๑.๓ ล้านล้านบาท ขณะที่รายรับจากนักท่องเที่ยวชาวจีนอยู่ที่ประมาณ ๑.๕ แสนล้านบาท

๒.๔.๒ **แนวโน้มภาคการผลิตที่สำคัญในปี ๒๕๖๗** จากการวิเคราะห์ผ่านภาพถ่ายดาวเทียม พบว่า ผลผลิตทางการเกษตรใน ๔ เดือนข้างหน้าจะขยายตัวในเกณฑ์สูง โดยเฉพาะสินค้า ข้าวที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นร้อยละ ๒๘ อย่างไรก็ตาม หากวัดที่ความชื้นของหน้าดินในเดือน มกราคม ๒๕๖๗ พบว่า ลดลงร้อยละ ๒๐ และอาจส่งผลกระทบต่อการผลิตภาคเกษตรใน ไตรมาสแรกของปี ๒๕๖๗ ซึ่งเป็นช่วงการเก็บเกี่ยวผลผลิตทางการเกษตร สำหรับการผลิ ตภาคอุตสาหกรรม สศค. ได้มีการปรับลดประมาณการเศรษฐกิจไทยปี ๒๕๖๖ โดยคาดว่าจะ ขยายตัวร้อยละ ๑.๘ เนื่องจากดัชนีผลผลิตภาคอุตสาหกรรมยังคงปรับตัวลดลง อย่างไรก็ตาม

ภาคอุตสาหกรรมเริ่มมีสัญญาณการปรับตัวที่ดีขึ้น สะท้อนได้จากดัชนีผู้จัดการฝ่ายจัดซื้อ (PMI) ที่ปรับตัวเพิ่มขึ้น และปริมาณแก๊สไนโตรเจนไดออกไซด์ (จากภาพถ่ายดาวเทียม) ในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) ส่งผลให้ภาคอุตสาหกรรมในไตรมาสแรกของปี ๒๕๖๗ มีแนวโน้มกลับมาขยายตัวดีขึ้นจากการหดตัวค่อนข้างมากในไตรมาสที่สี่ของปี ๒๕๖๖

๒.๔.๓ **สมมติฐานประมาณการเศรษฐกิจในปี ๒๕๖๗** สศค. มีประเด็นความเห็น ดังนี้

- ๑) **อัตราแลกเปลี่ยน (บาทต่อดอลลาร์ สรอ.)** สศช. และ สศค. ประมาณการในทิศทางเดียวกัน โดยในปี ๒๕๖๗ สศค. คาดว่าอัตราแลกเปลี่ยนจะอยู่ที่ ๓๔.๔ บาทต่อดอลลาร์ สรอ.
- ๒) **จำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติ** ในปี ๒๕๖๗ สศค. คาดว่าจะมีจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติอยู่ที่ ๓๓.๕ ล้านคน โดยมีความเห็นว่า การคาดการณ์จำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติของ สศช. ที่ ๓๕ ล้านคน ถือเป็นเป้าหมายที่มีความท้าทาย และควรจะต้องมีมาตรการเชิงรุกในการกระตุ้นการท่องเที่ยว ดังนั้น จึงต้องมีการติดตามจำนวนนักท่องเที่ยวอย่างใกล้ชิด
- ๓) **ราคาน้ำมันดิบดูไบ** ในปี ๒๕๖๗ สศค. ปรับลดลงจากการประมาณการครั้งก่อนหน้า ซึ่งอยู่ที่ประมาณ ๘๒ ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรล ขณะที่ สศช. คาดว่าจะมีราคาอยู่ที่ ๘๕ ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรล
- ๔) **อัตราเงินเฟ้อ** สศช. และ สศค. มีมุมมองในทิศทางใกล้เคียงกัน โดย สศช. คาดว่าอัตราเงินเฟ้อในปี ๒๕๖๗ จะอยู่ร้อยละ ๑.๔ ขณะที่ สศค. คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ ๑.๐ โดยคาดว่าอัตราเงินเฟ้อจะติดลบในไตรมาสแรกของปี ๒๕๖๗ และจะกลับมาเป็นบวกได้ตั้งแต่ไตรมาสที่สองของปี ๒๕๖๗
- ๕) **เศรษฐกิจโลกในปี ๒๕๖๗** สศค. มีการปรับลดประมาณการ โดยคาดว่าเศรษฐกิจโลกจะขยายตัวร้อยละ ๒.๘ ต่ำกว่าประมาณการของ สศช. ซึ่งคาดว่าจะขยายตัวร้อยละ ๓.๐ โดย สศค. ประเมินว่าเศรษฐกิจโลกในปี ๒๕๖๗ จะชะลอตัวลงจากปี ๒๕๖๖ ทั้งนี้ สศช. คาดว่า เศรษฐกิจสหรัฐฯ ในปี ๒๕๖๗ จะขยายตัวร้อยละ ๒.๐ ขณะที่ สศค. คาดว่าจะขยายตัวเพียงร้อยละ ๑.๔ จากผลกระทบของมาตรการการเงินที่เข้มงวดของสหรัฐฯ
- ๖) **การเบิกจ่ายงบประมาณรายจ่ายประจำปี ๒๕๖๗** กรมบัญชีกลางได้มีการจัดทำแนวปฏิบัติเพื่อเร่งรัดการเบิกจ่ายงบประมาณ และให้หน่วยงานต่าง ๆ มีการเตรียมความพร้อมเพื่อให้สามารถเบิกจ่ายงบประมาณได้ทันทีที่พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี ๒๕๖๗ มีผลใช้บังคับ ดังนั้น การเบิกจ่ายงบประมาณรายจ่ายลงทุนจะเร่งตัวขึ้นในช่วงครึ่งหลังของปีงบประมาณ ๒๕๖๗ ซึ่งคาดว่า ในช่วงไตรมาสที่สี่ของปีงบประมาณ ๒๕๖๗ จะมีอัตราการเบิกจ่ายอยู่ที่ประมาณร้อยละ ๒๐ - ๓๐ ของกรอบวงเงินลงทุน

๒.๕ **ผู้แทนจากสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร** ได้ให้ความเห็นในประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

๒.๕.๑ **ภาวะเศรษฐกิจการเกษตรของปี ๒๕๖๖** ขยายตัวร้อยละ ๐.๓ ตามการขยายตัวของสาขาปศุสัตว์ สาขาประมง สาขาบริการทางการเกษตร และสาขาป่าไม้ เป็นสำคัญ

เนื่องจากปริมาณน้ำในอ่างเก็บน้ำที่สำคัญและในแหล่งน้ำธรรมชาติมีเพียงพอสำหรับการเพาะปลูก เลี้ยงสัตว์ และประมง และการบริหารจัดการฟาร์มที่ดี รวมถึงการดูแลเฝ้าระวังโรคระบาดอย่างเข้มงวด ประกอบกับการฟื้นตัวของภาคบริการและภาคท่องเที่ยวที่ขยายตัวได้ต่อเนื่อง ส่งผลให้ความต้องการบริโภคเพิ่มขึ้น ในขณะที่สาขาพืช ปรับตัวลดลงเนื่องจากสภาพอากาศที่แปรปรวน และการเข้าสู่ปรากฏการณ์เอลนีโญ ประกอบกับมีปริมาณน้ำฝนน้อยกว่าปีที่ผ่านมา ส่งผลกระทบต่อการเจริญเติบโตของพืชเกษตรสำคัญหลายชนิด อาทิ ข้าวเปลือก ยางพารา มันสำปะหลัง ปาล์มน้ำมัน และอ้อย นอกจากนี้ราคาปัจจัยการผลิตที่สำคัญยังทรงตัวอยู่ในระดับสูง อาทิ ปุ๋ยเคมี น้ำมันเชื้อเพลิง และวัตถุดิบอาหารสัตว์ ทำให้เกษตรกรมีต้นทุนการผลิตเพิ่มขึ้น ส่งผลให้มีการผลิตปรับลด/ปรับเปลี่ยนการใช้ปุ๋ยและอาหารสัตว์ ส่งผลต่อปริมาณผลผลิตและคุณภาพของผลผลิตสำหรับรายละเอียดในแต่ละสาขา มีดังนี้

- ๑) **สาขาพืชลดลงร้อยละ ๑.๓** เทียบกับการลดลงร้อยละ ๐.๕ ในไตรมาสก่อนหน้า เนื่องจากปริมาณฝนและปริมาณน้ำในอ่างเก็บน้ำและแหล่งน้ำตามธรรมชาติลดลงกว่าปีที่ผ่านมา ประกอบกับมีช่วงอากาศร้อนยาวนานตั้งแต่ต้นปีจนถึงเดือนพฤษภาคม ๒๕๖๖ และภาวะฝนทิ้งช่วง ส่งผลกระทบต่อการเจริญเติบโตของพืชโดยผลผลิตที่ลดลง ได้แก่ ข้าวนาปี สับปะรดโรงงาน ลำไย มันสำปะหลัง ยางพารา เงาะ อ้อย และปาล์มน้ำมัน ในขณะที่ผลผลิตสินค้าเกษตรที่เพิ่มขึ้น ได้แก่ ข้าวนาปรังทุเรียน มังคุด และข้าวโพดเลี้ยงสัตว์
- ๒) **สาขาศุสุสัตว์ขยายตัวร้อยละ ๔.๗** เทียบกับการเพิ่มขึ้นร้อยละ ๔.๘ ในไตรมาสก่อนหน้า เป็นผลจากความต้องการบริโภคสินค้าปศุสัตว์ที่มีอย่างต่อเนื่องตามการฟื้นตัวของภาวะเศรษฐกิจ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ ประกอบกับเกษตรกรมีการบริหารจัดการฟาร์มที่ได้มาตรฐานและมีการควบคุมเฝ้าระวังโรคระบาดอย่างต่อเนื่อง ขณะที่ต้นทุนการผลิตยังอยู่ในระดับสูง ส่งผลให้ราคาสินค้าปศุสัตว์ปรับตัวสูงขึ้นเช่น ไก่ และน้ำมันดิบ เป็นต้น โดยผลผลิตสินค้าปศุสัตว์ที่เพิ่มขึ้น เช่น สุกร ไก่เนื้อ และโคเนื้อ เป็นต้น ในขณะที่ผลผลิตสินค้าปศุสัตว์ที่ลดลง อาทิ ไก่ และน้ำมันดิบ
- ๓) **สาขาประมงขยายตัวร้อยละ ๒.๒** เทียบกับการเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑.๕ ในไตรมาสก่อนหน้า เนื่องจากมีการบริหารจัดการฟาร์มที่ดีส่งผลให้กุ้งแวนนาไม่มีอัตราการรอดดี แม้จะประสบปัญหาด้านต้นทุน และโรคระบาด ทำให้มีปริมาณผลผลิตของกุ้งแวนนาไม่ออกสู่ตลาดเพิ่มขึ้น ขณะที่ปริมาณสัตว์น้ำขึ้นท่าเทียบเรือและปลาน้ำจืดได้รับผลกระทบจากสภาพอากาศ และปัจจัยการผลิตที่ทำให้เกษตรกรมีต้นทุนการผลิตที่สูงขึ้นจากราคาน้ำมันเชื้อเพลิงที่ปรับตัวสูงขึ้น โดยผลผลิตสินค้าประมงที่เพิ่มขึ้นคือ กุ้งแวนนา ในขณะที่ยอดผลผลิตสินค้าประมงที่ลดลง ได้แก่ สัตว์น้ำที่นำขึ้นท่าเทียบเรือ ปลานิล และปลาดุก

๒.๕.๒ แนวโน้มภาวะเศรษฐกิจการเกษตรปี ๒๕๖๗ ขยายตัวอยู่ในช่วงร้อยละ ๐.๗ – ๑.๗ โดยมีปัจจัยสนับสนุนมาจาก (๑) การดำเนินนโยบายและมาตรการของภาครัฐ ในการพัฒนาศักยภาพการผลิตและบริหารจัดการสินค้าเกษตร รวมไปถึงการจัดการทรัพยากรน้ำทั้งระบบ เพื่อบรรเทาผลกระทบภัยแล้งและน้ำท่วม รวมไปถึงการเข้าถึงข้อมูลขนาดใหญ่เพื่อการวางแผน เฝ้าระวัง (๒) ความต้องการสินค้าเกษตรในตลาดโลกที่คาดว่าจะเพิ่มขึ้น

เพื่อรองรับความมั่นคงทางด้านอาหาร (๓) ราคาสินค้าเกษตรหลายชนิดยังอยู่ในเกณฑ์ดี แม้ว่าปริมาณผลผลิตสินค้าเกษตรที่ลดลงทั้งในประเทศและต่างประเทศ จากปรากฏการณ์เอลนีโญ และภัยพิบัติทางธรรมชาติ (๔) แนวโน้มเศรษฐกิจของไทยปี ๒๕๖๗ ที่คาดว่าจะขยายตัว โดยเฉพาะการบริโภคภายในประเทศและการท่องเที่ยวที่ขยายตัวต่อเนื่อง

๒.๖ ผู้แทนจากสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับเศรษฐกิจอุตสาหกรรมไตรมาสที่สี่ของปี ๒๕๖๖ และทั้งปี ๒๕๖๖ โดยในไตรมาสที่สี่ของปี ๒๕๖๖ ดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรม (MPI) ลดลงต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ ๕ ร้อยละ ๕.๑ เทียบกับการลดลงร้อยละ ๖.๓ เนื่องจาก (๑) ในช่วงการแพร่ระบาดของโรคโควิด-๑๙ ประเทศไทยยังคงมีการผลิตอย่างต่อเนื่องทำให้ในระยะต่อมาเป็นช่วงการใช้สินค้าคงคลังอย่างต่อเนื่อง (๒) การนำเข้าสินค้าจากต่างประเทศโดยเฉพาะจีน อาทิ ยานยนต์ไฟฟ้า ส่งผลให้ผู้ผลิตภายในประเทศชะลอกำลังการผลิต และ (๓) หนี้ครัวเรือนอยู่ในระดับสูงส่งผลให้กำลังซื้อลดลง การผลิตจึงไม่ได้ขยายตัวเท่าที่ควร การผลิตอุตสาหกรรมสำคัญ ๆ **ที่ลดลง** เช่น การผลิตยานยนต์ การผลิตชิ้นส่วนและแผ่นวงจรอิเล็กทรอนิกส์ และการผลิตคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ต่อพ่วง เป็นต้น ส่วนการผลิตสำคัญ ๆ **ที่เพิ่มขึ้น** เช่น การผลิตผลิตภัณฑ์ที่ได้จากการกลั่นปิโตรเลียม การผลิตปุ๋ยเคมีและสารประกอบไนโตรเจน และการผลิตสายไฟฟ้าและเคเบิลสำหรับงานไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์อื่น ๆ เป็นต้น สำหรับอัตราการใช้กำลังการผลิตในไตรมาสนี้อยู่ที่ ๕๖.๗๖ ต่ำกว่าร้อยละ ๕๘.๐๒ ในไตรมาสก่อนหน้า และต่ำกว่าร้อยละ ๖๐.๓๒ ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน

ทั้งปีของปี ๒๕๖๖ ดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรมลดลงร้อยละ ๕.๑ เทียบกับการขยายตัวร้อยละ ๐.๔ ในปีก่อน โดยเป็นการลดลงในทุกกลุ่มการผลิต โดยลดลงของกลุ่มการผลิตเพื่อส่งออก กลุ่มการผลิตที่มีสัดส่วนการส่งออกร้อยละ ๓๐-๖๐ และกลุ่มการผลิตเพื่อการบริโภคในประเทศ ตามลำดับ อัตราการใช้กำลังการผลิตอยู่ที่ ๕๙.๘๒ ต่ำกว่าร้อยละ ๖๒.๗๘ ในปีก่อน

๒.๗ ผู้แทนธนาคารแห่งประเทศไทย (ธปท.) ให้ข้อมูลเกี่ยวกับรายรับของนักท่องเที่ยวต่างประเทศ และประมาณการเศรษฐกิจปี ๒๕๖๗ ดังนี้

๒.๗.๑ ความแตกต่างของข้อมูลรายรับของนักท่องเที่ยวต่างประเทศ ที่มาจากฐานข้อมูลของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา (กก.) และฐานข้อมูลดุลการชำระเงิน (Balance of payment) ของ ธปท. มีสาเหตุมาจาก

- ๑) สัดส่วนหรือองค์ประกอบสัญชาติของนักท่องเที่ยวต่างประเทศที่เข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทยในปัจจุบันแตกต่างจากก่อนที่จะมีสถานการณ์โควิด-๑๙ โดยปัจจุบันจะมีนักท่องเที่ยวมาเลเซียเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทยในสัดส่วนที่เพิ่มขึ้น ซึ่งนักท่องเที่ยวมาเลเซียจะมีระยะเวลาท่องเที่ยวในประเทศไทยที่สั้นและมีค่าใช้จ่ายต่อทริปต่ำกว่านักท่องเที่ยวต่างประเทศกลุ่มอื่นก่อนจะมีสถานการณ์โควิด-๑๙
- ๒) การปรับวิธีการเก็บข้อมูลของ ธปท. เดิมคำนวณค่าใช้จ่ายท่องเที่ยวด้วยจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เดินทางเข้าไทยในแต่ละเดือนคูณด้วยค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อวัน และจำนวนวันที่พักอยู่ในประเทศไทย (Arrival basis) ซึ่งเป็นข้อมูลจากการสำรวจของ กก. ทั้งนี้ ตั้งแต่เมษายน ๒๕๖๓ เป็นต้นมา ธปท. ปรับวิธีการคำนวณค่าใช้จ่ายท่องเที่ยวมาใช้จำนวนนักท่องเที่ยวคงค้าง (Stock) แทน โดยคำนวณจากจำนวนนักท่องเที่ยวคงค้างต่อวันคูณด้วยค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อวันแล้วนำผลรวมของค่าใช้จ่ายท่องเที่ยวที่เกิดขึ้นในแต่ละวันมาเป็นค่าใช้จ่ายท่องเที่ยวรายเดือน (Stock basis)

วิธีการจัดทำฐานข้อมูลที่แตกต่างกันส่งผลให้ข้อมูลของทั้งสองหน่วยงานมีความแตกต่างกัน ทั้งนี้ ธปท. ยังคงรอข้อมูลสรุปรายได้และค่าใช้จ่ายการท่องเที่ยวจากนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เดินทางเข้าประเทศไทย (Tourism receipts from international arrival) ปี ๒๕๖๕ และปี ๒๕๖๖ เนื่องจากข้อมูลยังอยู่ระหว่างการพิจารณาของคณะกรรมการสนับสนุนกำกับและติดตามการจัดทำสถิตินักท่องเที่ยวและรายได้ด้านการท่องเที่ยว เพื่อนำข้อมูลดังกล่าวมาเปรียบเทียบและวิเคราะห์ว่าข้อมูลของสองหน่วยงานมีความแตกต่างกันน้อยเพียงใด โดยค่าใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวที่ ธปท. จัดเก็บ เป็นการรวบรวมข้อมูลจากช่องทางการชำระเงินต่าง ๆ เช่น บัตรเครดิต การแลกเงินผ่านผู้ประกอบการธุรกิจแลกเปลี่ยนเงิน (Money Changer) การโอนเงินระหว่างประเทศ (Money Transfer) สำหรับค่าใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวต่างประเทศในรูปแบบเงินสด ธปท. จะนำรูปแบบการใช้จ่ายในอดีตมาประกอบการจัดทำข้อมูลดังกล่าว แล้วบันทึกเป็นข้อมูลดุลบัญชีเดินสะพัด (Current Account) ในส่วนของการส่งออกบริการต่อไป

- ๓) พฤติกรรมการใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวต่างประเทศในระยะหลังเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม เช่น จำนวนวันที่ท่องเที่ยวในไทยสั้นลง และการท่องเที่ยวในทริปเดียวกันเป็นการเดินทางมากกว่า ๑ ประเทศ ต่างจากในอดีตที่นักท่องเที่ยวมักจะท่องเที่ยวในไทยเพียงประเทศเดียว ดังนั้น จำนวนวันท่องเที่ยวในประเทศไทยจึงน้อยลง นอกจากนี้รูปแบบการใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวจีนอาจมีการเปลี่ยนแปลงเช่นกัน โดยซื้อสินค้าในไทยลดลงจากเดิม เนื่องจากจีนมีการสร้างพื้นที่จำหน่ายสินค้าในลักษณะของเขตปลอดอากร (Duty free) เพื่อรองรับนักท่องเที่ยวจีน ส่งผลให้ความจำเป็นที่จะต้องซื้อสินค้าในไทยลดลง ทั้งนี้ ต้องมีการรวบรวมข้อมูลของนักท่องเที่ยวต่อไปเพื่อยืนยันข้อสังเกตดังกล่าว
- ๔) สำหรับการใช้จ่ายผ่าน Alipay ผ่านระบบที่มีการลงทะเบียน ธปท. มีการเก็บรวบรวมข้อมูลดังกล่าวไว้แล้ว แต่ไม่รวมถึงการโอนเงินผ่านบัญชีส่วนบุคคลระหว่างกัน

๒.๗.๒ สมมติฐานการประมาณการเศรษฐกิจ ในปี ๒๕๖๗ มีรายละเอียดสมมติฐานด้านต่าง ๆ สรุปได้ดังนี้

- ๑) **ด้านอัตราการขยายตัวของเศรษฐกิจโลก** ธปท. คาดการณ์ไปในทิศทางเดียวกับสศช. โดยเศรษฐกิจโลกค่อนข้างฟื้นตัวได้ดี แต่เป็นการฟื้นตัวของสหรัฐฯ เป็นหลัก ขณะที่ยุโรป ญี่ปุ่น และจีน เศรษฐกิจยังคงค่อนข้างชะลอตัว ทั้งนี้ จากการวิเคราะห์ข้อมูลดัชนีผู้จัดการฝ่ายจัดซื้อ (Purchasing Manager's Index: PMI) พบว่า เศรษฐกิจโลกในปี ๒๕๖๗ แม้จะขยายตัวแต่จะเป็นการขับเคลื่อนด้วยด้วยภาคบริการเป็นสำคัญ ขณะที่ภาคการผลิตยังไม่ฟื้นตัว นอกจากนี้ ข้อมูลการส่งออกไตรมาสที่สี่ ปี ๒๕๖๖ ของไทย แม้ว่าเพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับปีก่อนหน้า (%YoY) แต่ลดลงเมื่อเทียบกับไตรมาสก่อนหน้า (%QoQ) สะท้อนถึงขีดความสามารถในการแข่งขันด้านการส่งออกสินค้าของไทยไปยังต่างประเทศที่ค่อนข้างจำกัด รวมถึงการผลิตสินค้าของไทยทั้งเพื่อจำหน่ายในประเทศและส่งออกต่างประเทศต่าง ๆ ในอาเซียน อาจได้รับผลกระทบจากสินค้าจากจีนที่นำเข้ามาจำหน่ายในประเทศและส่งออกไปยังประเทศอื่นซึ่งเป็นคู่ค้าของไทย จากเหตุผลดังกล่าว ส่งผลให้ในการประชุมคณะกรรมการนโยบายการเงิน

ครั้งที่ ๑/๒๕๖๗ เมื่อวันที่ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗ จึงมีการปรับลดประมาณการมูลค่าการส่งออกสินค้าในปี ๒๕๖๗ จากเดิมคาดว่าจะขยายตัวร้อยละ ๔.๓ เป็นขยายตัวร้อยละ ๒.๖ เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน และมีการลดประมาณการเศรษฐกิจไทยในปี ๒๕๖๗ จากเดิมคาดว่าจะขยายตัวร้อยละ ๓.๒ เป็นขยายตัวร้อยละ ๒.๕ - ๓.๐

- ๒) **ด้านอัตราเงินเฟ้อ** คณะกรรมการนโยบายการเงินในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๖๗ เมื่อวันที่ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗ ได้มีการปรับประมาณการเงินเฟ้อปี ๒๕๖๗ อยู่ที่ร้อยละ ๑.๐ เนื่องจากข้อมูลอัตราเงินเฟ้อจริงล่าสุดต่ำกว่าที่คาดการณ์ โดยเฉพาะหมวดพลังงานและอาหารสด โดยราคาพลังงานลดลงเนื่องจากภาครัฐมีมาตรการช่วยเหลือค่าครองชีพ ในส่วนอาหารสดราคาลดลงเนื่องจากมีอุปทานของผลผลิตมากกว่าที่คาดการณ์ ส่วนอัตราเงินเฟ้อพื้นฐานยังคงใกล้เคียงกับที่คาดการณ์ไว้ที่ร้อยละ ๐.๕
- ๓) **การบริหารจัดการสินค้าคงคลัง** ถือเป็นอีกปัจจัยเฉพาะที่ต้องคำนึงถึงในการประมาณการเศรษฐกิจ โดยในปี ๒๕๖๖ มีการระบายสินค้าคงคลังของภาคการผลิตในระดับสูง ซึ่งข้อมูลสินค้าคงคลังถือเป็นข้อมูลที่มีนัยสำคัญต่อการคาดการณ์การเจริญเติบโตของเศรษฐกิจไทยในปี ๒๕๖๗

๒.๘ ผู้แทนสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ได้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับยอดการส่งออกรถยนต์ในปี ๒๕๖๖ มาตรการกีดกันทางการค้าที่มีใช้ภาษี (NTMs) การขาดดุลการค้าไทยกับจีน และสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมไทย ดังนี้

- ๒.๘.๑ ยอดการส่งออกรถยนต์ในปี ๒๕๖๖ ถือเป็นระดับสูงสุดเป็นประวัติการณ์ที่ประมาณ ๑.๑ ล้านคัน และคาดว่าในปี ๒๕๖๗ การส่งออกรถยนต์จะยังอยู่ในเกณฑ์ดี แต่มีเพียงยอดจำหน่ายในประเทศที่ยังมีปัญหา ขณะที่ยอดจำหน่ายรถยนต์นั่งในประเทศยังคงดีอยู่แต่รถยนต์เชิงพาณิชย์ได้รับผลกระทบจากสถานการณ์ราคาสินค้าเกษตร และความเข้มงวดในการปล่อยสินเชื่อของสถาบันการเงิน
- ๒.๘.๒ มาตรการปรับคาร์บอนก่อนเข้าพรมแดน (Carbon Border Adjustment Mechanism: CBAM) เรื่องแนวทางการจัดเก็บภาษีคาร์บอน (Carbon Tax) ที่จะอย่างไรไม่ให้เป็นการกระทบกับผู้บริโภคมากเกินไป ขณะที่มาตรการภาษีคาร์บอน (Clean Competition Act: CCA) ของสหรัฐฯ และในอีกหลายประเทศ เพื่อสนับสนุนด้านโครงสร้างพื้นฐานสีเขียว (Green infrastructure) ในไทยให้เกิดขึ้น
- ๒.๘.๓ การขาดดุลการค้าของไทยกับจีนซึ่งอาจมีเรื่องของสินค้าที่นำเข้าจากจีนหากไม่เกิน ๑,๕๐๐ บาท ที่มีการสั่งซื้อและส่งเข้ามาจำหน่ายในไทยโดยเฉพาะแพลตฟอร์มพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ (E-Commerce) ไม่จำเป็นต้องเสียอากรนำเข้าและภาษีมูลค่าเพิ่มซึ่งกระทบต่อผู้ผลิตสินค้าไทย เช่นเดียวกับกรณีเวียดนาม ลาว และกัมพูชา ที่มีสินค้าจากจีนทะลักเข้ามาเช่นกัน
- ๒.๘.๔ สถานการณ์ด้านแรงงานที่ประชากรวัยแรงงานลดลง นำมาสู่ความมั่นคงทางประชากร ซึ่งจะสะท้อนมาสู่การลดลงของรายได้จัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาตามจำนวนแรงงาน

ที่ลดลงโดยต้องเปลี่ยนมาพึ่งพาการใช้หุ่นยนต์มากขึ้น และปัญหาการขาดแคลนแรงงาน จะกระทบต่อภาคอุตสาหกรรมที่ยังจำเป็นต้องใช้แรงงานคน

๒.๘.๕ อัตราการใช้กำลังการผลิตในไตรมาสที่ ๔ ปี ๒๕๖๓ ซึ่งอยู่ในระดับต่ำที่ร้อยละ ๕๖.๗ แต่ในอุตสาหกรรมการผลิตเหล็กอยู่ที่เพียงร้อยละ ๒๘.๐ และในปี ๒๕๖๗ หากจีนเริ่มกระบวนการผลิตเหล็กในไทย มาเลเซีย และเวียดนามแล้ว จะยิ่งทำให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมเหล็กไทยจำเป็นต้องเลิกกิจการมากขึ้น ส่วนเรื่องของการจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐ ในอุตสาหกรรมก่อสร้างจะอย่างไรให้มีการใช้วัตถุดิบภายในประเทศ (Local Contents) เพิ่มขึ้น นอกจากนี้ อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ที่ยังเป็นแบบดั้งเดิม เช่น อุตสาหกรรมฮาร์ดดิสก์ไดรฟ์ (Hard Disk Drive: HDD) แต่ยังไม่มียุทธศาสตร์ที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูงอย่างเซมิคอนดักเตอร์ที่จะช่วยยกระดับอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ไทย และเรื่องการบริหารจัดการน้ำในบางกลุ่มจังหวัดที่ยังไม่ทั่วถึงในภูมิภาคต่าง ๆ อาจทำให้กระทบต่อภาคอุตสาหกรรมการผลิตดังเช่นที่เกิดขึ้นในอดีต

๒.๙ ผู้แทนสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย(สทท.) ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับเป้าหมายของรัฐบาลในด้านการท่องเที่ยวในปี ๒๕๖๗ ซึ่งรัฐบาลมีเป้าหมายนักท่องเที่ยวต่างประเทศจำนวน ๓๕.๐ ล้านคน สร้างรายได้จากการท่องเที่ยวจำนวน ๓.๕ ล้านล้านบาท แบ่งเป็น รายได้การท่องเที่ยวภายในประเทศ ๑.๐ ล้านล้านบาท และจากนักท่องเที่ยวต่างประเทศ ๒.๕ ล้านล้านบาท โดย สทท. คาดการณ์จำนวนนักท่องเที่ยวต่างประเทศที่ประมาณ ๓๐.๐ ล้านคน และคาดว่าจะไม่บรรลุเป้าหมายของรัฐบาลที่ ๓๕.๐ ล้านคน โดยข้อมูล ณ วันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗ จากกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา จำนวนนักท่องเที่ยวสะสมตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ถึงวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗ มีจำนวน ๓,๕๑๓,๑๕๕ คน (เพิ่มขึ้นร้อยละ ๔๓.๐) ในขณะที่รายได้จากการท่องเที่ยวคาดว่าจะไปตามเป้าหมายของรัฐบาลที่ ๓.๕ ล้านล้านบาท โดยทาง สทท. ได้มีการลงพื้นที่สอบถามและวางแผนในการพัฒนาธุรกิจที่เกี่ยวกับการท่องเที่ยวกับภาครัฐ และผู้ประกอบการ รวมถึงการได้รับความช่วยเหลือจากภาครัฐและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และนอกจากนี้ยังให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการสนับสนุนการท่องเที่ยว ได้แก่ (๑) ให้รัฐบาลสนับสนุนค่าใช้จ่ายในการใช้บริการรถโดยสารสำหรับการท่องเที่ยวไปยังจังหวัดต่าง ๆ (๒) ออกแบบการท่องเที่ยวให้มีความหลากหลาย ทันสมัย และธรรมชาติยั่งยืน อาทิ การท่องเที่ยวเชิงกีฬา และการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ

๒.๑๐ ผู้แทนสำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ได้ให้ข้อมูลว่า GDP ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ในไตรมาสที่ ๓ ของปี ๒๕๖๖ ขยายตัวร้อยละ ๒.๙ โดยเป็นผลจากการขยายตัวของสาขาที่พักแรมและบริการด้านอาหาร สาขาข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร และสาขาอสังหาริมทรัพย์ ขณะที่สาขาการผลิตของ SMEs ลดลงร้อยละ ๔.๐ สาขาขนส่งลดลงร้อยละ ๑๔.๘ โดยคาดการณ์ว่า GDP SMEs ทั้งปี ๒๕๖๖ จะขยายตัวร้อยละ ๔.๐ (คาดการณ์ ณ วันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๖๖) ส่วนดัชนีความเชื่อมั่นผู้ประกอบการ SME ต่อเศรษฐกิจและธุรกิจยังทรงตัวที่ระดับมากกว่า ๕๐

๒.๑๑ ผู้แทนศูนย์ข้อมูลอสังหาริมทรัพย์ ได้ให้ความเห็นถึงภาพรวมอสังหาริมทรัพย์ด้านการก่อสร้างที่อยู่อาศัยในไตรมาสที่สี่ของปี ๒๕๖๖ โดยมีประเด็นดังนี้ (๑) การสะสมของอุปทานที่อยู่อาศัยเพิ่มขึ้นต่อเนื่อง เป็นผลมาจากปริมาณการจำหน่ายยังอยู่ในระดับที่ใกล้เคียงกับไตรมาสที่สองและสามของปี ๒๕๖๖ แต่ระดับการเปิดตัวใหม่ยังมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น (๒) อุปทานส่วนเกินที่ยังอยู่ใน

ระดับสูงจะอยู่ในระดับราคาไม่เกิน ๓.๐ ล้านบาท ในไตรมาสนี้ ผู้พัฒนาอสังหาริมทรัพย์จะเน้นพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่มีราคาสูง โดยเฉพาะอสังหาริมทรัพย์ที่มีราคา ๑๐.๐ ล้านบาทขึ้นไป เพราะผู้บริโภคในกลุ่มนี้ยังมีกำลังซื้ออย่างต่อเนื่อง สำหรับปัจจัยเสี่ยงที่ส่งผลต่อการซื้อขายอสังหาริมทรัพย์ในระยะนี้ได้แก่ อัตราดอกเบี้ยอยู่ในระดับที่สูง และธนาคารพาณิชย์มีความเข้มงวดในการปล่อยสินเชื่อเพิ่มมากขึ้น

๓. มติที่ประชุม

เห็นชอบรายงานภาวะเศรษฐกิจไทยไตรมาสที่สี่ของปี ๒๕๖๖ ทั้งปี ๒๕๖๖ และแนวโน้มปี ๒๕๖๗ ตามที่ฝ่ายเลขานุการฯ นำเสนอ และมอบหมายให้ฝ่ายเลขานุการฯ รับความเห็นและข้อสังเกตของคณะอนุกรรมการติดตามภาวะเศรษฐกิจไปประกอบการจัดทำรายงานภาวะเศรษฐกิจไทยไตรมาสที่สี่ของปี ๒๕๖๖ ทั้งปี ๒๕๖๖ และแนวโน้มปี ๒๕๖๗ ต่อไป

ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องอื่น ๆ

ไม่มี

เลิกประชุมเวลา ๑๖.๓๐ น.

(นายอุทราชพงษ์ พงษ์ประไพ)
นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการพิเศษ
อนุกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
ผู้จดยางงานการประชุม

(นางสาวอนันต์ชนก สกนธวัฒน์)
ผู้อำนวยการกองยุทธศาสตร์และ
การวางแผนเศรษฐกิจมหภาค
อนุกรรมการและเลขานุการ
ผู้ตรวจรายงานการประชุม

ระเบียบวาระที่ ๓ เรื่องเพื่อพิจารณา

ภาวะเศรษฐกิจไทยไตรมาสแรกของปี ๒๕๖๗ และแนวโน้มปี ๒๕๖๗

ระเบียบวาระที่ ๓ เรื่องเพื่อพิจารณา

ภาวะเศรษฐกิจไทยไตรมาสแรกของปี ๒๕๖๗ และแนวโน้มปี ๒๕๖๗

ฝ่ายเลขานุการ จะนำเสนอ เรื่อง ภาวะเศรษฐกิจไทยไตรมาสแรกของปี ๒๕๖๗ และแนวโน้มปี ๒๕๖๗ ในที่ประชุม เพื่อขอความเห็นชอบนำไปใช้ในการจัดทำรายงานภาวะเศรษฐกิจไทยไตรมาสแรกของปี ๒๕๖๗ และแนวโน้มปี ๒๕๖๗ ต่อไป

(รายละเอียดปรากฏตามเอกสารแนบระเบียบวาระที่ ๓)

มติที่ประชุม

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องอื่น ๆ (ถ้ามี)

ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องอื่น ๆ (ถ้ามี)
